ជំពូក ៤

រំបច់និព្វ

ប្រាំឆ្នាំកន្លងផុតទៅ ។ រាត្រីមួយម៉ោងប្រាំបីយប់នៅផ្ទះនាងច័ន្ទី ។

វិទ្យុបន្លឺសម្លេងភ្លេងរាំរន្ទាន់នៅក្នុងបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវ ។ ច័ន្ទីអង្គុយក្រពាត់ជើងនៅលើកៅអី "សាឡុង" បើកមើលទស្សនាវដ្ដី "ភាពយន្ត" ទាំងកំរោលសង្កេតមើលរូប យូរៗ យកម្រាមដៃបើគ្រវាត់ទំព័រមួយចេញពួប្រាវៗ ស្ទើរតែដាច់សន្ទឹក រួចគ្រវាត់ចោលទៅលើតុវិញ ក្រោកឈរសម្លឹងទៅក្រៅតាមមាត់បង្អួចដែលចំហ ហើយបញ្ចេញវាចាមិនសប្បាយចិត្ត

- យីស ! លោក ស៊ី ឈឿន ហ្នឹងឥឡូវធ្វើស្រេចតែនឹងក្បាលចិត្តតែម្ដង ចង់ទៅណាក៏ទៅទៅ ចង់ចូលផ្ទះថ្មើរណាក៏ចូលមក !

ម្ដាយនាងដែលកាច់បាយសីនៅជិតនោះដែរ ក៏ឆ្លើយផ្ដុញផ្ដាលអោយ

- អញប្រាប់ហើយថា កុំឲ្យផ្ដុញផ្ដាលជម្រុញឲ្យវាដើរលេងពេកក្រែងវាទៅតាមពាក្យ ឥឡូវបែបរកកលត្រូវដូចអញ ថាមែន !

ច័ន្ទី ទន្ទ្រាំជើងអុកត្លុចទៅលើកៅអីវិញ

- ខ្ញុំធុញនឹងម៉ាក់ឯងណាស់ ! ... បើគ្មានអ្នកណាស្រឡាញ់ខ្ញុំក៏ហីទៅ ប៉ុន្តែ "មីសំផឹង" ណាហ្នឹងវាគង់តែផឹងដៃខ្ញុំទេ ! ក្រែងតែផែនដីគ្រប់មុខច័ន្ទី ទើបហាងឯងរួចខ្លួន

ម៉ាក់មីងគាត់ភ័យគាត់ណាស់ ប្រឹងហាមប្រាមទៅកូនស្រី

- នែ ! មីនាងឯងមិនមែនធ្វើដូចគេកើតទេណា៎ !

- ម៉ាក់ឯងកុំមើលងាយខ្ញុំពេក ខ្ញុំធ្វើអ្វីក៏កើតទាំងអស់ ចំពោះមីហុងណាដែលវាហ៊ានលួចតួឥណ្ឌុំឯងរបស់ខ្ញុំ ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំរកមុខវាមិនទាន់ឃើញច្បាស់ទេតើ ! ។

- ឮស្នូររថយន្តមួយឈប់នៅមុខផ្ទះ បន្តិចមកកណ្ដឹងនៅក្នុងផ្ទះរោទិ៍ឡើងជាសញ្ញាគេចុចហៅពីខាងក្រៅ ។ ក្មេងបំរើម្នាក់រត់ចេញទៅ ។ ច័ន្ទីឆ្វេឆ្វារៀបឫកដើម្បីរង់ចាំបងជីដូនមួយប្រុសចូលមកដល់ ។ ក្មេងបំរើរត់ចូលមកវិញទៅជំរាប ម៉ាក់មីង

- លោក អ៊ុំ មានលោកម្នាក់ថាឈ្មោះ "សែប" ចង់សុំជួបនឹងលោកអ៊ុំ

ច័ន្ទីគ្រវីក្បាលមុខក្រញូវឡើងវិញ

- នៅតែមិនទាន់មកដល់ទៀត ! មើលទៅដល់ភ្លឺហើយយប់ហ្នឹង !

ម៉ាក់មីងនឹងឆ្ងល់ណាស់ ពីព្រោះគាត់មិនដែលស្គាល់លោកណាឈ្មោះសែបសោះ យប់ថ្មើរនេះផងដូចជាគួរឲ្យបារម្ភដែរ ។ ច័ន្ទីហូតយកកាំភ្លើងតូចអំពីហោប៉ៅយួរមួយដាក់ក្នុងហោប៉ៅខោហើយស្រែកប្រាប់ទៅក្មេងបម្រើវិញ !

- ឯងបើទ្វារឲ្យគេចូលមកចុះ ។

រថយន្ត "រ៉ូម៉ែរ" មួយធំចង្គ្រាងបើកចូលមកឈប់ទល់នឹងមាត់ទ្វារផ្ទះខាងក្រោម ។ បុរសម្នាក់មានឧជំដើរចូលមកដោយឥតញញើតញញើម ហើយជំរាបសួរលោកអ៊ុំស្រីនិងអ្នកនាងច័ន្ទីដោយក្បោះក្បាយ ។ គឺជាមនុស្សចំណាស់ប្រហែល ៣៥ឆ្នាំ ឫកពាជាអ្នកធំស្លៀកពាក់ខ្ចង់យ៉ាងទំនើប ។ ច័ន្ទី អញ្ជើញលោក "សែប"ឲ្យអង្គុយកៅអី "សាឡុង" ដាក់ចារី ឈើតូសហើយ ថយទៅអង្គុយលើកៅអីចំពីមុខដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ចំពោះកាយវិការគ្រប់នាទីរបស់បុរសនោះហើយផ្ដើមសួរឡើង

- លោកអញ្ជើញមកមានការអ្វីដែរ ។

- បាទ ! ខ្ញុំមកនេះដូចជាអៀនខ្លួនបន្តិច ពីព្រោះមិនមែនជាការផ្ទាល់ខ្លួនទេ ។
ប៉ុន្តែខ្ញុំធ្លាប់ស្គាល់អ្នកនាងដែរដោយធ្លាប់បានឃើញ
អញ្ជើញទៅរាំលេងញយៗឯវង្គសាល "សេហេ" ជាមួយនឹងបងអ្នកនាង លោកអធិការ ស៊ី ឈឿន។

- ចាស អីចឹងមែន ! ប៉ុន្តែខ្ញុំដូចជាមិនបានចំណាំមុខលោកសោះ

- ខ្ញុំធ្លាប់បានឮខ្លះដែរថាលោក ស៊ី ឈឿនជាគូដណ្ដឹងរបស់អ្នកនាង ។ អ្នកនាងនឹងលោកពេញជាសមនឹងគ្នាណាស់ពីព្រោះពូជពង្សខ្ពង់ខ្ពស់ដូចគ្នា...

ច័ន្ទីចាប់អារម្មណ៍មួយរំពេច ចំពោះចំណុចខ្សោយរបស់នាង ។ ត្រូវបានឮគេសរសើរថាពូចខ្ពង់ខ្ពស់ក៏ដូចជារកកលចង់ហើបជើងផុតពីដី ។ លោកក៏ចម្លែកនោះចេះនិយាយណាស់ មិនសូវប្រញាប់ប្រញាល់អ្វីទេ គាត់បន្ទយពាក្យមួយម៉ាត់ៗ ហើយចាំសង្កេតមើលចម្លើយអំពីទឹកមុខរបស់នារី ។ លុះឃើញច័ន្ទីសម្លឹងមករកគាត់ដោយយកចិត្តទុកដាក់គាត់ក៏បន្តទៅទៀត

"... ប៉ុន្តែខ្ញុំដូចជាគួរឲ្យនឹកឆ្ងល់ រកគិតពុំយល់ដោយឃើញលោក ស៊ី ឈឿន ទម្លាក់សាច់ចោល
ហើយស្រវាទៅយកស្រមោល ទៅវិញ" ។

ច័ន្ទី នឹងឆ្ងលក្នុងចិត្ត ចំណែកឯលោកភ្ញៀវនោះវិញក៏ស្រាប់តែឈប់ត្រឹមនោះសិន ឆ្លៀតសុំទោសនាងស្រីហើយឱនទៅហូតយកបារីមួយពីក្នុងកញ្ចប់ ដែលដាក់នៅក្នុងពានព្រាក់នៅលើតុ រួចគាន់គូសឈើគូសអុជតាមសម្រួលបីផ្សែងយ៉ាងវែង ហើងអង្គុយចោលយ៉ាងខ្ពស់ ។ ច័ន្ទីនឹងឆ្ងលក្នុងចិត្ត រង់ចាំដោយតក់ក្រហល់នូវសេចក្ដីបន្ថែមទៅលើរឿងដែលធ្វើឲ្យនាង រមួលពោះរៀនអស់មួយយប់ទៅហើយ ។ លុះឃើញលោកនោះនៅតែមយឺមយាទៀត នាងក៏សួរបង្ខំថា ៖

- រឿងរបស់លោកចប់តែប៉ុណ្ណេះហើយឬ ? បើមានតែប៉ុណ្ណឹងទេ ដូចជាគ្មានអ្វីចម្លែកឡើយ ពីព្រោះខ្ញុំក៏បានដឹងរឿងហ្នឹងដែរ ។

លោក "សែប" ធ្វើជាអស់សំណើចតិចៗ ហើយនិយាយតទៅទៀត

- បើដូច្នោះ អ្នកនាងបានស្គាល់គូប្រជែងរបស់អ្នកនាងច្បាស់ណាស់ហើយឬអ្វី ? ខ្ញុំកោតតែអ្នកនាងអត់ទ្រាំបានទេ ! គេកំពុងតែសប្បាយ អ្នកនាងកំពុងតែកើតទុក្ខ ។ គេមុខរីក ចិញ្ចាច អ្នកនាងគិតតែពីក្រៀមក្រំ ។

សំដីនេះប៉ះចំទៅលើកន្លែងឈឺរបស់ច័ន្ទី ដែលច្រឡោតភ្លាម

- លោកស្គាល់ស្រីនោះច្បាស់ណាស់ទៅឬអ្វី ?

លោក "សែប" លើកដៃទាំងពីរទៅលើរបៀបជាហួសចិត្ត

- ប្រុសណាក៏ស្គាល់ស្រីហ្នឹងដែរ អ្នកនាង ! វាដើរលក់រាយអស់ចិត្តនៅសៀមរាប ខ្ញុំកោតតែលោក ស៊ុ ឈឿន ដាច់ចិត្តបន្ថោកខ្លួនទៅយកស្រីសំណល់ពីគេនោះមកធ្វើជាបណ្ដូលចិត្តទេ !

លោក "សែប" សង្កត់ពាក្យឲ្យសមនឹងចិត្តកំរោលរបស់គាត់ ដែលនៅតែគុំជាប់ជានិច្ចនឹងចៃចង់អារ៉ុមមិនដោយ ។

ច័ន្ទីកាន់តែស្ទុះស្អាប់ក្នុងខ្លួនពេកណាស់ ។ រឿងនេះវាដូចជាសមនឹងសេចក្ដីស្មានរបស់នាងមែន ។ ក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយនេះ ស៊ុ ឈឿន មិនសូវនៅផ្ទះសម្បែងសោះ ចេះតែមានការទៅនៅខាងក្រៅ ម្ដងថាគេអញ្ជើញទៅជប់លៀង ម្ដងថាជាប់ទៅស៊ីការគេ ជួនកាលថាត្រូវទទួលអស់លោកមកពីខេត្ត ថាត្រូវទៅជួយមើលខុសត្រូវចំពោះទីកន្លែង ដែលត្រូវរៀបចំឲ្យគេនៅ គិតទៅស្ទើរតែរាល់យប់មិនសូវដែលបាននៅផ្ទះទេ ។ ឯការសម្រេចពីរឿងគូស្រករវាងនាងនិងអ្នកក៏ដូច ជាលែងឮនឹងនាសោះ ។ ពីមួយខែទៅមួយខែ ពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ រឿងនេះគ្មានការបោះជំហានទៅមុខសោះ មានតែដើរថយក្រោយវិញផង !

ចន្ទីក្រៅឈរជ្រែងហោប៉ៅខោ ទៅច្របត់ដៃនៅនឹងមាត់បង្អួច នឹកឃើញតែអំពីរឿងសង្សឹក រកកលនឹងភ្លេចថាមានបុរសកំណាចម្នាក់ នៅអង្គុយសង្កេតមើលដោយចេតនានូវរាងរូវម្ចូលក្លំពីក្រោយរបស់នាង ដែលធ្វើឲ្យប្រុសនោះក្តៅសាយសព្វសាច់ដល់ចុងជើង ។ មួយនាទីក្រោយមកនាងបែរខ្លួនផាំងមកវិញហើយបោះសំដីថា ៖

- លោកដឹងថាស្រីនោះនៅឯណាទេ ?

- ខ្ញុំជាអ្នកធ្វើការខាងស៊ើបអង្កេតរមែងតែបានដឹងខ្លះដែរចំពោះរឿងអាថ៌កំបាំងរបស់ជនភាគខ្លះ ។

- លោកជូនខ្ញុំទៅជួបនឹងវាឥឡូវនេះបានឬទេ ?

ម៉ាក់ម៉ុងស្ទុះក្រោកឡើង ទាញដៃកូនស្រីទៅខ្សឹប

- នែ ! មីទូច ! យប់ថ្មើរនេះ ! ចង់ទៅណា ? ម្តេចក៏ឆាប់ទៅទុកចិត្តលើលោកអីគេហ្នឹង ដែលឯងមិនដែលស្គាល់សោះនោះ! អញមើលទៅឫកពាគាត់ ដូចជាមិនសូវឲ្យកក់ក្តៅអ្វីសោះ !

- ខ្ញុំគ្មានខ្លាចអីទេម៉ាក់ ! ម្ល៉េះទៅហើយ ! ឲ្យតែបានសង្សឹកនឹងមីឈាមរាវដែលវាហ៊ានលូកថ្មើមប្រមាត់ខ្ញុំ, ដើម្បីឲ្យអា "តាប៉ិ" ឈឿនហ្នឹងក្ដួតឈាមនឹងមី "ខ្ញី" ម្តងវិញ !

លោក "សែប" ធានាជូននាងទៅ ឯនាងវិញក៏ដាច់ចិត្តទៅជាមួយនឹងមនុស្សមិនដែលស្គាល់នោះ ដោយមិនចាំបាច់ឲ្យអ្នកណាទៅជាមួយទាំងអស់ ។ ទាំងពីរនាក់ជិះឡានទន្ទឹមគ្នានៅខាងមុខ ។ រថយន្តចេញរឹងទៅតាមផ្លូវពោធិចិនតុងបរទៅហួសវាលយន្តហោះ ហួសផ្លូវបែកទៅកំពតនិងកំពង់ស្ពឺ ។ ច័ន្ទីដែលប្រាស់ប្រាល់ចង់តែឃើញមុខគូសត្រូវឆាប់ៗ ចេះតែតឿនសួរដោយមិនទុកចិត្តថា

- មីហ្នឹងវានៅឯណា ? ម្តេចលោកបើកមកឆ្ងាយម្ល៉េះ ? លោកបានប្រាប់ខ្ញុំថាវានៅក្នុងភ្នំពេញទេ ឥឡូវម្តេចហួសពោធិចិនតុងទៅទៀត

លោកនោះងាកមកញញឹម កាច់រាងដាក់

- យើងជិះលេងបន្តិចសិន អ្នកឯងកុំប្រញាប់ពេក បើទោះជាយ៉ាងណាក៏បងមិនឲ្យអ្នកឯងខកចិត្តដែរ ។

ច័ន្ទី នឹកខ្ជួលនឹងសំដីរំលោភមើលងាយភ្នាមៗ របស់លោកតម្រាំងចែតនេះ ប៉ុន្តែនាងប្រុងស្មារតី ដើម្បីចាត់ការសំខាន់ឲ្យបានសម្រេចសិន ហើយខំប្រឹងវាចាដោយស្រួលទៅកាន់លោក "សែប" វិញ

- បើលោកអាចបង្ហាញភ័ស្តុតាង ឲ្យខ្ញុំឃើញច្បាស់ពិតប្រាកដក្នុងល្ងាចនេះ ខ្ញុំនឹងជឿសំដីលោក បើពុំដូច្នេះទេ ខ្ញុំសន្មតថារឿងរបស់លោកនេះ ជាការប្រឌិតគ្រាន់តែឲ្យខូចឈ្មោះរបស់បង សីឈឿន របស់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ

សំដីនេះធ្វើឲ្យលោក "សែប" ភ័យខ្លួនទឹកថា វរៗរបូតទាំងត្រីទាំងទន្សាយ ទើបគាត់ប្រឹងកែសម្រួលថា ៖

- អ្នកឯងកុំប្រញាប់ពេក បើទោះជាយើងទៅដល់កន្លែងនោះថ្មីរនេះក៏សហាយទាំងពីរនោះ គេមិនទាន់មកជួបគ្នាដែរ នាំឲ្យតែបែកការធ្វើឲ្យគេដឹងខ្លួន ហើយឲ្យខូចបំណងរបស់យើងជាមិនខាន ។

ច័ន្ទីត្រូវទ្រាំទទួលឲ្យលោក "សែប" ហៅអ្នកពេញមាត់ នឹកទៅគួរឲ្យរឹងរឹតតែនឹង "មីសំផឹង" ដែលលួចប្រុសគេ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះលោក "សែប" ចេះតែលៃកេះកៀវ បន្តិចប៉ះដៃបន្តិចប៉ះស្មា យូរៗរកកលចង់សសៀរមកកៀកកទៀត ។

ក្នុងពេលរាត្រីដំណាលគ្នានោះ ចំណែកនៅខាងមាត់ទន្លេវិញ កុងតាមតិរវិថីព្រះស៊ីសុវត្ថ បបរសណ្តែកឮគ្រលួចរវែងល្វើយពីផៃមួយទៅផៃមួយ ។ ភ្លើងជ្រោយចង្វាភ្លឺព្រិចៗបន្តិចៗ គេឮសន្ធឹកម៉ាស៊ីន "គ្រុយ" លើកឥវ៉ាន់ចេញអំពីឃ្លបនាវាសមុទ្រពីរ ដែលបោះកយុថ្កាចតទ្រឹងសន្ធឹងកណ្តាលទន្លេ កំពុងរើទំនិញទាំងយប់លើកផ្ទុកមកក្នុងកប៉ាល់ និងទូកប៉ុកចាយដែលនៅចតអមចាំទទួល ។ ភ្លើងឡានរត់ប្រដេញគ្នាតាមមាត់ច្រាំងភ្នំពេញ ជួនកាលឃើញដូចជាហើរឡើងតាមស្ពានឆ្លងទៅជ្រោយចង្វា ។ វាយោនាំសូរចង្វាក់ប្រគំតន្ត្រីសែនពីរោះ

ហាក់ផុសអំពីផ្ទៃទឹកអណ្ដែតឡើងមកអំពីស្ថានភុជង្គនាគ ។ គឺជាសម្លេងវង់ភ្លេងសម័យនៃភោជនីយដ្ឋានទឹក "រំចង់ទិព្វ" ដែលកំពុងតែបំពេញចិត្តភ្ញៀវធ្វើឲ្យមានសូរទះដៃរំពងនៅពេលបញ្ចប់បទនីមួយៗ ។ សភាពនៅក្នុងភោជនីយដ្ឋានគួរឲ្យចាប់ចិត្តគ្រប់កន្លែង មានរបៀបតុបតែងរុក្ខជាតិធ្វើឲ្យទឹកស្មានថាដូចជានៅក្នុងព្រៃព្រឹក្សា មានផ្កានិងដើមចេកស្រស់ល្អតលាស់បាំងសសរ ។ ចង្កៀងពណ៌ភ្លឺស្រគាំ បង្ហាញអ្នកច្រៀង ដែលឈររាំខាងមុខវង់តន្ត្រីនៅក្នុងខ្ទមកំសត់ ដែលហាក់ដូចជាកើតឡើងដោយនិមិត ។ មានភ្ញៀវអង្គុយពេញស្ទើរតែគ្រប់តុ អ្នកបំរើរត់ម្នីម្នាចុះឡើងបំពេញចិត្តឲ្យបានគ្រប់កន្លែង ។

បន្តិចក្រោយមក មកដល់បទ "សម្ផស្សបុប្ផព្រៃភ្នំ" គេឃើញនារីម្នាក់សក់វែងរលូនជិតដល់ចង្កេះ រូបរាងល្អស្រឡះ តាក់តែងកាយសមចម្លែកដោយសំពត់និងអាវហូលពណ៌ស្រស់រឹតរាងចង្កេះរៀវក្ងំ ដើរចេញរម្យទមអំពីខាងក្រោយឆាកតន្ត្រីមកចាប់ហ្វូតមីក្រូអំពីជើងទ្រ ហើយផ្ដើមចម្រៀងដោយទឹកមុខប្រិមប្រិយ ។ ភ្ញៀវទាំងអស់ភ្លេចទទួលទាន ដាក់កែវសមស្លាបព្រាគ្រប់ៗគ្នា យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះតួអ្នកច្រៀងដែលទើបនឹងចេញមកដល់ ។ សម្លេងនាងអណ្ដែតមូលពីរោះ ស្ដាប់ទៅមានសភាពយោលស្រាល ធ្វើឲ្យស្រមៃឃើញដូចជានាងកំពុងតែយោលទោងលេងល្វើយៗ ក្រោមខ្យល់ត្រសៀកសែនសប្បាយដូចនៅក្នុងបទចម្រៀង ។ មុខនាងនៅក្មេងប្រហែល ១៨-១៩ ឆ្នាំ បបូរមាត់ក្រហមខ្ចី សើចខ្ចួចឃើញធ្មេញល្អចិញ្ចាចភ័ក្ត្រស្រស់ហាក់ដូចជាគ្មានអ្វី នឹងអាចមកធ្វើឲ្យនាងកើតទុក្ខបាន ។ នាងច្រៀងបណ្ដើរ គយគន់ទៅគ្រប់តែតុភ្ញៀវបណ្ដើរ ហាក់ដូចជាពេញចិត្តនឹងមនុស្សគ្រប់គ្នាទាំងអស់ ឬក៏មានបំណងនឹងរករូបណាមួយដែលនាងមិនទាន់ឃើញមកដល់ ។ ច្រៀងៗទៅ មុខនារីនោះដូចជាកាន់តែក្រៀមក្រំទៅវិញបន្តិចម្ដងៗ ហើយប្រែជាបែរទៅមើលទឹកទន្លេធ្វើព្រងើយ ហាក់ដូចជាលែងចង់ឃើញអ្នកឯណាទៀតហើយ។

ភ្ញៀវទាំងអស់រកកល់ចង់ភ្លឹក ម្នាក់ៗប្រហែលជាបន់ឲ្យមានសំណាង នឹងបាននាងញញឹមមករកម្តង ។

ស្រាប់តែឮស្គរជើងមនុស្សច្រើននាក់ទើបនឹងដើរចូលមកដល់ក្នុងភោជនីយដ្ឋាន ។ នារីចម្រៀងក្រឡេកមើលទៅតាមស្គរចម្លែកនោះ នាងសម្លឹងមើលតាម... យូរបន្តិច ហើយប្រែទឹកមុខជារីថ្លាឡើងវិញ ។ នាងចោលភ្នែកជាប់ទៅលើអ្នកដែលទើបនឹងមកដល់ ស៊ីឈឿនដើរមុខ លោកសុត លោកថៃ និងពួញឹប ចូលបន្តមកតាមក្រោយ ។ ទាំងអស់គ្នាចូលទៅអង្គុយផ្លូវខាងក្រៅជិតមាត់ទឹក នៅតុទីបីបន្ទាប់ពីខាងមុខ ។ ស៊ី ឈឿន អង្គុយបែរចំទៅរកឆាក ។ ចម្រៀង "សម្ពស្សបុប្ផាព្រៃភ្នំ" បន្តទៅទៀតយ៉ាងពីរោះ ហើយបញ្ចប់ក្រោមស្គរទះដៃលាន់ទ្រហឹងជាប់យ៉ាងយូរ ។ ភ្ញៀវតុកថ្មីអបអរសាទរខ្លាំងជាងគេ ចំណែកឯអ្នកចម្រៀងក៏ដូចជាមិនដែលបានត្រេកអរអ្វីឲ្យខ្លាំងជាងនេះដែរ តាំងពីក្បាលព្រលប់មក ។ បោយពីរនាក់ចូលមកដល់ភ្ញៀវតុកថ្មី ស៊ី ឈឿន ហៅម្នាក់មកប្រាប់ថា "ឲ្យខ្ញុំសុំបទមួយអំពីនាងដែលទើបនឹងច្រៀងរួចអម្បាញមិញ" ។

បោយបញ្ជាក់សួរលោកវិញ

- ឲ្យច្រៀងបទអ្វី តេជះគុណ ?

- បទអ្វីដែលនាងពេញចិត្តជាងគេ គ្រាន់តែប្រាប់ថាភ្ញៀវចំការដូងឲ្យសុំមុខជានាងយល់ហើយ ។

បោយបោលយ៉ាងលឿនទៅដល់ទាន់ចិត្ត ។ តន្ត្រីចាប់ប្រគុំគ្រប់គ្នាប្រុងចាំអ៊ុតថា តើនាងនឹងច្រៀងបទអ្វី ? នាងហួតមីក្រូឡើងសាជាថ្មី ចម្រៀងស្រណោះ "ចំការសំរោង" ក៏អណ្តែតឡើង ។ ភ្ញៀវតុថ្មីពេញចិត្តណាស់នាំគ្នាទះដៃឡើងប្រាវ នាំភ្ញៀវឯទៀតឲ្យទះតាមដែរ ។ ឯនារីចម្រៀងក៏ងាកញញឹមមកចំតួឯកនៅតុទីបី ។

ច្រៀងរួចសឹងតែមិនទាន់ នាងចុះតម្រង់មករកតុនោះសំពះសួរលោកសុត និងលោកថៃ ដោយរាក់ទាក់ ។ ពួញឹបជំរាបសួរសុខទុក្ខនាងដោយស្និទ្ធស្នាល ។

វមែងលបសរសើរក្នុងចិត្តថា លោកគ្រូរបស់នាងពិតជាជំនាញសព្វ គ្រប់មែន ធ្វើឲ្យសិស្សឆ្អួតចិត្តអស់រលីង !

ល្ងាចនេះដោយបានជួបជុំគ្នា យ៉ាហានមិនទាន់វិលទៅផ្ទះវិញនៅវេលាម៉ោងដប់យប់នេះទេ ។ លុះចប់ភារៈរបស់នាងជាអ្នកចម្រៀងហើយ នាងក៏ក្លាយទៅជាភ្ញៀវដូចគេឯង មកនៅអង្គុយកំដរប្រុសសម្លាញ់របស់នាង ជាមួយនឹងមិត្តជិតដិតឯទៀតដែលទើបនឹងមកដល់ពីសៀមរាបថ្ងៃមិញ ។ ល្ងាចនេះ យ៉ាហានបានត្រូវប្រញាប់បន្តិចផងពីព្រោះថ្ងៃស្អែកត្រូវប្រឡងសាកល្បងខាងគណនេយ្យ... ។

លោកសុតដែលបានដំណឹងនេះអំពីលោក ស៊ី ឈឿន កាលពីថ្ងៃដែរ ក៏បន្ទយពាក្យទៅនាងដោយដឹងទុក្ខធុរៈ

- បើអ្នកនាងរវល់ប្រឡងក្នុងថ្ងៃស្អែក
សុំកុំឲ្យអ្នកនាងទើសទាល់ អ្វីនឹងពួកយើង
សុំអ្នកនាងអញ្ជើញទៅមុនជាមួយនឹងលោកប្រុសមុនចុះ
ពីព្រោះពួកយើងជាអ្នកស្រែចូលក្រុង មុខជាសុំនៅយូរបន្តិចហើយ ។

ស៊ី ឈឿន សម្រេចថា ៖

- ពូញឹបឯងយកឡានជូនខ្ញុំទៅផ្ទះ យ៉ាហាន សិន សឹមត្រឡប់មកវិញ ។ ល្ងាចនេះសុតឯងទុកឡានខ្ញុំប្រើប្រាសចុះ ឲ្យតែជិតភ្លឺយកទៅឲ្យខ្ញុំនៅឯផ្ទះ យ៉ាហាន វិញ ។

លោត សុតប្រកែកថាមិនអីទេ ប៉ុន្តែ ស៊ី ឈឿន ចេះតែប្រគល់ឲ្យ ។ អស់លោកសៀមរាបក៏ទទួលអបអរសាទរ នឹកក្នុងចិត្តថា "ចៅហ្វាយដឹងចិត្តក្លូនចៅបែបហ្នឹង មើលទៅប្រហែលជារកមិនបានទៀតឡើយ" ។

គេនាំគ្នាជូនលោកប្រុសនិងតារាឯក "រំចង់ទិព្វ" ទៅដល់ខាងលើ ។ ភ្ញៀវឯទៀតងាកតាមមើលដោយចាប់អារម្មណ៍ជាច្រើន ។

គ្រាន់តែឡាន ស៊ី ឈឿន ចេញទៅផុត ឡានលោក "សែប" ជូនប័ន្នីមកដល់ល្មម ដូចជាគេលេងបិទពួន ។

លោក សុត ក្រឡេកអំពិចម្ងាយទៅ ស្គាល់មុខលោក "សែប" ហើយដូចជាចំណាំមុខថាស្រីដែលជិះជាមួយនោះប្រហែលជាប្អូនជីដូនមួយលោក ស៊ី ឈឿន ។ លោកសុតក្តុកក្នុងចិត្តនឹកសង្ស័យថា ប្រហែលជាមានការអ្វីចម្លែកហើយមើលទៅ ក៏គេចខ្លួនទៅក្នុងកន្លែងងងឹតមួយនឹងលោកថៃ ចាំពិនិត្យមើលព្រឹត្តិការណ៍ថ្មី ។ ឃើញច័ន្ទី បើកទ្វារចុះព្រួសពីលើឡានហើយដើរឆ្វេឆ្វា ទៅសង្កេតមើលគ្រប់រថយន្តទាំងប៉ុន្មានដែលនៅចតជាជួរតាមមាត់ច្រាំង នៅមុខភោជនីយដ្ឋានទឹក "រំចង់ទិញ" ។ កិរិយានេះធ្វើឲ្យរឹតតែគួរឲ្យសង្ស័យទៅទៀត មិនបង្អង់យូរ ច័ន្ទី ចុះបណ្តើរសំដៅទៅកាន់ភោជនីយដ្ឋាន លោកសែបប្រឹងស្រូតទៅតាមក្រោយ ។

រឿងនេះដូចជាមិនស្រួលសោះ ! លោកសុតចាត់លោកថៃ ភ្លាមឲ្យទៅនៅចាំឯច្រកក្រៅ ចាំមើលពួញ៉ប ដល់ឃើញគាត់ត្រឡប់មកវិញ ត្រូវឃាត់គាត់កុំឲ្យយកឡានលោក ស៊ី ឈឿន ចូលមកខាងក្នុងឲ្យសោះ ហើយឲ្យលោកថៃ នាំគាត់គេចទៅឈប់ចាំឲ្យផុតភ្នែកនៅឯច្រកផ្លូវទីមួយខាងជើងភោជនីយដ្ឋាននោះទៅ ។

ចំណែកឯលោកសុត ខ្លួនឯងក៏ស្រូតទៅតាមក្រោយលោក "សែប" ដោយស្ងាត់ដើម្បីយកការ ។

លោកសែបនាំច័ន្ទី ទៅរកតុមួយអង្គុយនៅជិតភ្លេងហើយបក់ដៃហៅ "បោយ" មកសួរចុះសួរឡើងជាយូររួចគយគន់រកមើលគ្រប់តែតុ ។

បន្តិចមកឃើញ "បោយ" ចង្អុលទៅរកតុទីបីដែលពួកលោក ស៊ី ឈឿន ទើបតែនឹងដើរផុតទៅ ។

ទឹកមុខអ្នកទាំងពីរជួមជាមួម៉ៅខ្លាំង ។ លោកសុតកាន់តែច្បាស់ការ យល់ថារឿងនេះអាចក្លាយទៅជាធំបាន ពីព្រោះមានអាមនុស្សខូចពីក្រៅម្នាក់ទៀត ដែលជាសត្រូវចាស់របស់ យ៉ាហាន បានមកចូលលាយឡំផង ។

< tr>

ចំនួនម្ភៃនាទីក្រោយមក រថយន្តលោកសែបនាំចំន្ទីចេញទៅវិញ ។ លោកសុតប្រញាប់ប្រញាល់ដើរទៅរកលោកថៃនិងពូញឹបដែលឈប់ឡានចាំនៅចំកន្លែង ដែលបានណាត់គ្នារួចមកហើយ ។ ទ្វារឡានបិទគ្រិបៗ ពូញឹបបញ្ឆេះរថយន្តបើកចេញវឹងសំដៅទៅក្រោយពេទ្យព្រះសង្ឃ ។

ផ្ទះយ៉ាហន ជាល្វែងថ្មជាន់ទីមួយខាងលើ ផ្ទួលដាច់តែឯងមានចង្ក្រាននិងបន្ទប់ទឹកនៅខាងក្រោយ និងរានហាលស្រឡះនៅខាងមុខលំអទៅដោយជើងផ្កាជាច្រើន ។ តួផ្ទះធំតែងសំអិតសំអាងយ៉ាងវិចិត្រដោយរូបភាព និងគ្រឿងបុរាណផ្សេងៗ ។ នៅជិតមាត់ទ្វាររានហាលមានតុមួយផ្ទុកសៀវភៅពីរគំនរ ឈរចំមុខក្ដារខៀនធំដែលព្យួរនៅជាប់នឹងជញ្ជាំង ។ បន្ទប់គេងស្អាតឆ្វង់ ប្រកបទៅដោយគ្រែពូកនិងមុងស្បៃថ្លៃៗ ត្រូវស្នាដៃ យ៉ាហន រៀបចំស្រឡះស្រឡំ គួរឲ្យស្រឡាញ់សម្រាប់ផ្គាប់ចិត្តបុរស ដែលនាងថ្នាក់ថ្នមមិនដែលឲ្យមានថ្នាំងថ្នាក់ ។ គួរឲ្យស្ញើចនឹងស្ត្រីនេះដែលចំនួនបួនឆ្នាំមកហើយមិនដែលឲ្យលោកប្រុសព្រួយបារម្ភ បង្អៀតចង្អល់អ្វីនឹងចំណាយឈ្នួលផ្ទះព្រមទាំងសោហ៊ុយតុបតែងចាយវាយផ្សេងៗ ដែលនាងសុំទទួលរ៉ាប់រងលើខ្លួនឯងទាំងអស់ ដើម្បីកុំឲ្យប៉ះពាល់ទៅដល់ប្រាក់ខែលោកប្រុស ដែលនាងចង់ឲ្យនៅពេញលេញគ្រប់ចំនួនរៀងរាល់ខែ ។ នាងសុខចិត្តយកកម្រៃប្រាក់ចម្រៀងរបស់នាងទាំងអស់មកទប់ទល់មុខចំណាយរបស់នាងទាំងប៉ុន្មាន ។

យប់នេះនិស្សិតយ៉ាហន ដែលបានប្រឡងជាប់មធ្យមសិក្សាប័ត្រទីមួយ ជិតពីរឆ្នាំរួចមកហើយ កំពុងពិនិត្យមើលសាដើមឡើងវិញនូវមេរៀនខាងវិជ្ជាគណនេយ្យដែលនាងត្រូវប្រឡងសាកល្បងក្នុងព្រឹកស្អែក ។ ស៊ី ឈឿន កំពុងសរសេរពន្យល់ថែមលើក្ដារខៀននូវចំណុចសំខាន់ៗដែលត្រូវចាំ ។ យ៉ាហនពេញចិត្តនិងស្ដាប់លោកគ្រូដែលប្រសប់ពន្យល់ធ្វើមេរៀនពិបាកឲ្យទៅជាងាយអស់រលីង ។ ស៊ី

ឈឿន ក៏ស្ញើចសរសើរការតស៊ូ និងប្រាជ្ញាវៀងវៃនៃនិស្សិតកំសត់របស់ខ្លួនណាស់

< tr>

- បងសុំសរសើរអូនឯងហើយ អូនឯងរៀនរហ័សណាស់ ។ កាលទើបនឹងមកដល់អំពីសៀមរាប អូនឯងគ្រាន់តែជាសិស្សចាស់នៃថ្នាក់ទីបីសោះ ! រៀនទាំងត្រដេត្រដរចំនួនបីឆ្នាំក៏ស្រាប់តែប្រឡងជាប់មធ្យមសិក្សាប័ត្រនឹងគេដែរ ឥឡូវនេះជិតចប់សាលាជំនួញទៅទៀតទៅហើយ ! រួចចុះនៅប៉ុន្មានខែទៀតទើបប្រឡងចេញ ?

- ចាំស ! ជិតណាស់ហើយបង ! នៅមិនដល់មួយខែទៀតផង អូនភ័យណាស់ !

- អូនកុំគិតច្រើនពេក ខំទៅរៀងនៅ ។ បើជាប់ គិតទៅធ្វើអ្វី ?

- ចាំស ! អូនមិនដឹងជាទៅធ្វើអ្វីទេ ប្រហែលជាទៅរកការក្នុងក្រុមហ៊ុន ឯណាមួយហើយមើលទៅ ។

- មិនអីទេ ចាំបងជួយផ្ដាំផ្ញើនឹងគេឲ្យ ។

យ៉ាហានដាក់ "ស៊ីឡូ" នៅលើសៀវភៅ ហើយក្រោកទៅទាញដៃលោកប្រុសឲ្យមកអង្គុយជិត

- បងឯងមានគុណនឹងអូនច្រើនណាស់ អូនមិនដឹងជាមានអ្វីនឹងតបស្នងសងគុណបងទេ !

ស៊ី ឈឿន អោនទៅថើបថ្ពាល់ សរសៀវមកដល់ចង្កា នាងស្រវាឱប ឲ្យមាត់ទៅប្រុសសម្លាញ់ សង្សារទាំងពីររឹតរួតគ្នាមិនរសាយ ។ នាងក្ដាញ់នឹងអ្នកប្រុស

- ម្ដេចក៏បងឯងធ្វើឲ្យអូនស្រឡាញ់អីម៉្លេះ ! មិនដឹងជាស្រឡាញ់ត្រង់ណាខ្លះទេ ! មុននឹងបានមកជួបនឹងបង អូនមិនដឹងច្បាស់ថាស្រឡាញ់នោះយ៉ាងដូចម្ដេចផង ។

- អូនឯងភូតបងទេមើលទៅ អូនឯងធ្លាប់ដើរលេងជាមួយនឹងប្រុសៗដែរ និយាយយ៉ាងហ្នឹងឲ្យបងជឿម្ដេចកើត !

- អូនធ្លាប់ដើរលេងមែន ប៉ុន្តែអូនធុញណាស់ជាមួយនឹងប្រុសទាំងនោះ ។ ដល់មកជួបនឹងបង បងឯងខុសគេណាស់ អូនដឹងថាចិត្តអូនមិនអាចរស់នៅឆ្ងាយអំពីបងកើតទេ... ។

ស្រាប់តែឮសូរគេគោះទ្វារខាងក្រៅតុកៗ ។ យ៉ាហាន ឈប់និយាយហើយប្រុសស្តាប់ "តុកៗ" ម្តងទៀត ។

ស៊ី ឈឿន សួរនាងថា ៖

"អ្នកណាហ្នឹង មានអ្នកណាធ្លាប់មកថ្ងើរហ្នឹង ឬ" ?

- ចាំស ! ដូចជាចម្លែកដែរ ។

នាងចេញផ្ទមទៅបើបង្អើបទ្វារ ឯស៊ី ឈឿន ឈរអែបជាប់នៅខាងក្រោយនាង...

"អូ ! លោកទេ !" សម្លេងនាងលាន់ឡើង ទ្វារក៏បើកធំស្រឡះមួយរំពេច ហើយលោកសុតនិងលោកថៃចូលមកទ្រង់ប្រញេបប្រញាប់ ។

យ៉ាហានត្រេកអរណាស់ ប្រឹងអញ្ជើញលោកឲ្យចូលមកអង្គុយលេងក្នុង សាឡុង កណ្តាលបន្ទប់ ។

- អញ្ជើញចូលមកលោក ខ្ញុំមិននឹកស្មានថាឆាប់អញ្ជើញមកសោះមកវិញយ៉ាងហ្នឹងឡើយ ។

លោកទាំងពីរចូលទៅអង្គុយហើយ ចេះតែឆ្លៀតសម្លឹងទៅរកស៊ី ឈឿន ដែលចាប់ឆ្ងល់បន្តិចដែរ ទើបធ្វើជាប្រើយ៉ាហានឲ្យទៅយក "ស្រាបៀរ" ពីរបីដបទៅរៀបចំកាប់ទឹកកកត្រាំឲ្យត្រជាក់នៅឯផ្ទះបាយ ។ យ៉ាហានម្ចីម្ចាវធ្វើតាមបញ្ជាលោកប្រុស ។ លុះនាងចេញផុតទៅខាងក្រោយ លោកសុតនិយាយតិចៗជំរាបលោក ស៊ី ឈឿន តាមដំណើរពីដើមដល់ចុង ហើយបន្ថែមយោបល់ផ្ទាល់ខ្លួនថា ៖

"ខ្ញុំបាទយល់ថាមិនគួរឲ្យអ្នកនាង យ៉ាហាន នៅទៅច្រៀងឯភោជនីយដ្ឋាន "រំចង់ទិព្វ" តទៅទៀតទេ ពីព្រោះអាចឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ខ្លួន ! តេជះគុណគង់តែជ្រាបស្រាប់ហើយ អំពីគោលបំណង

របស់លោក "សែប"ក្ដី និងចិត្តគំនិតរបស់អ្នកនាងច័ន្ទីក្ដី ។ ខ្ញុំបាទដូចជាមានបារម្ភណាស់ !

ស៊ី ឈឿន ឆ្លើយទៅវិញ

- មិនអីទេ ខ្ញុំយល់ហើយ ប៉ុន្តែយើងគួរកុំឲ្យយ៉ាហានដឹងរឿងមិនល្អនេះ ដើម្បីកុំឲ្យវាមានព្រួយបារម្ភ ពីព្រោះជិតដល់ពេលប្រឡងចេញណាស់ទៅហើយ ។ ចំណែកឯរឿងធ្វើការនៅឯភោជនីដ្ឋាននោះមិនអីទេចាំខ្ញុំលៃលកពន្យល់យ៉ាងម៉េចឲ្យវាឈប់ទៅច្រៀងផង ហើយកុំឲ្យវាដឹងថាមានគេចង់ធ្វើបាបវាផង ។

លោក សុត មិនមែនបារម្ភតែចំពោះនាងយ៉ាហានប៉ុណ្ណោះទេ លោកដូចជាព្រួយណាស់ដែរ ចំពោះសន្តិសុខរបស់ចៅហ្វាយប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់លោក ។ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាលោកសម្រេចចិត្តថា យប់នេះលោកមិននាំគ្នាដើរលេងទេ សុខចិត្តត្រឡប់មកទទួលទានដំណេកជុំគ្នាទាំងអស់នៅផ្ទះអ្នកនាងយ៉ាហាន ។ យប់នេះត្រូវបញ្ចូលឡានឲ្យផុតបាត់ទៅខាងក្រោយផ្ទះ កុំឲ្យទុកចោលនៅខាងក្រៅតាមចិញ្ចើមថ្នល់ដូចរាល់ថ្ងៃទៀត ។

នៅក្នុងបន្ទប់ចង្ក្រានខាងក្រោយ យ៉ាហានរៀបចំដាក់ចេះនៅក្នុងធុង កាប់ទឹកកកដាក់ជាច្រើន ហើយចាក់ទឹកចូលបន្តិចឲ្យឆាប់ត្រជាក់ រួចនាងដុតសាច់ងៀត សម្រាប់ឲ្យអស់លោកផ្ទាប់ជាមួយ "ស្រាបៀរ" ។ ក្លិនសាច់គោដុតដុចជាធ្វើឲ្យនាងឆ្ងើមប្លែកអំពីប្រក្រតី ។ នាងសង្ស័យថា ប្រហែលជាសាច់ងៀតនេះមិនសូវល្អប្រឹងយកមកពិនិត្យមើលឃើញស្អាតក្រហមឆ្អៅ ។ លុះនាងយកសាច់គោមួយដុំមកហិតមើលដូចជារឹតតែឆ្ងើមរកកលចង់ចង្អោរបណ្ដាលឲ្យអស់កម្លាំងល្ហើយមួយរំពេច ។ នាងនឹកថាប្រហែលជាខ្យល់ចាប់ហើយមើលទៅ ។

យ៉ាហាន លើកធុងចូលមកក្នុងដាក់ជិតតុអស់លោកដែលកំពុងតែបឺតបារី ជជែកសើចលេងសប្បាយ ។

ស៊ី ឈឿន ស្ទុះមកជួយដាក់ធុងទឹកកក

- អូនឯងមិនគិតប្រាប់បង ចេះតែប្រឹងយូរខ្លួនឯង !

- មិនជាធ្ងន់អ្វីប៉ុន្មានទេបង អូនធ្វើម្នាក់ឯងបានហើយ ។

នាងរវៀសរវៃទៅបើកទូកញ្ចក់ យកចាសទ្រព្រមទាំងកែវនិង កន្សែងជូតដៃថ្មីៗមករៀបជូនភ្ញៀវ ។ កន្សែងហ្នឹងជុំឆ្អើមទៀតហើយ! ដូចជាមិនទំនងសោះ ! នាងយកកន្សែងទាំងឡូនោះមកជូនលោក ប្រុសមើល

- បង ! កន្សែងនេះយើងដូចជាមិនទាន់ដែលប្រើទេ មែន ទេបង ?

- មែនហើយអូន យើងសម្ពោធជាលើកដំបូង ជាកិត្តិយស អ្នកសៀមរាបតែម្តងទៅ !

នាងមិនថែមថយអ្វីទេ ចេះតែរៀបចំតទៅទៀត ហើយដើរចូល ទៅក្នុងបន្ទប់គេងតែម្នាក់ឯង ដើម្បីពិចារណាបន្តិច ក្លិនអ្វីក៏ដូចជាចេះ តែធ្វើឲ្យនាងចង់ឆ្អើមទាំងអស់ ។ នាងដូចជានឹកចង់លាបទឹកអប់ ។ ទាល់តែយកទឹកអប់មកលាបមុខបន្តិចទៅ ទើបដូចជាស្វាងមានកម្លាំង ឡើងវិញគ្រាន់បើ ។ នាងនឹងឆ្ងល់និងជំងឺមយីមយាថ្មីៗរបស់នាង ប៉ុន្តែនាងមិនទាន់ហ៊ានជំរាបលោកប្រុសទេ ។

នាងត្រេកអរណាស់ បានឮថាពួកអស់លោកសៀមរាបមក សំណាក់នៅផ្ទះនាងទាំងអស់គ្នាក្នុងល្ងាចនេះ ។ នាងរាំចារំពូករឿង ចាស់ថា ៖

- ខ្ញុំនឹកឃើញអស់លោកមកជួបជុំយ៉ាងនេះ ចេះតែនឹកឃើញ ទៅដល់ចំការដូង ។

លោក សុត សើចហើយចំអន់ដោយស្មោះថា ៖

- ខ្ញុំក៏នឹកទៅដល់ភ័ព្វវាសនា របស់ដើមដូងខ្ញុំដែលបានស្រោច នឹងទឹកភ្នែករបស់អ្នកនាងដែរ ។

នាងតបទៅវិញដោយស្រងេះស្រងោច

- កាលណោះ ខ្ញុំនឹកស្មើច នឹងសង្សាររបស់ខ្ញុំដែលដាច់ចិត្ត មេត្តាលបចេញទៅចោលស្ត្រីអភ័ព្វ ដែលផ្ចូលចិត្តទៅលើគេច្រើនណាស់ទៅហើយ !

ស៊ី ឈឿន ប្រឹងព្រញាប់ដោះស្រាយដោយសុទ្ធចិត្ត

- បងរពូកអូនពេកទៅ ទៅផាមិនហ៊ានលាអូន ក្រែងរកឈានជើងចេញទៅពុំរួច ។ ម្យ៉ាងទៀតបានជាបងមិនទាន់លាអូនក្នុងពេលនោះ ពីព្រោះបងមិនចង់ឲ្យរឿងយើងចប់នៅក្នុងរាត្រីនេះឡើយ ។

យ៉ាហន នឹកស្មើចនឹងលោកប្រុសរកចម្លើយនេះទាន់ ។ នាងនឹកវែងឆ្ងាយទៅឃើញថា សំដីរបស់សង្សារនាងដូចជាបរិសុទ្ធមែន ។

នាងឥតទំនេរដៃ រត់ទៅរៀបដំឡើងគ្រែសំពត់បី ដាក់ខ្នើយចងមុង ទុកជូនមិត្រទាំងពីរនិងពូញឹប ។

ក្នុងរាត្រីនោះសង្សារទាំងពីរគេងថ្នាក់ថ្នម បបោសអង្អែលគ្នាដូចជាខ្លាច់បាត់គូកំសត់របស់ខ្លួន ពីព្រោះម្នាក់ៗសុទ្ធតែមានលាក់រឿងអាថ៌កំបាំង ដែលមិនទាន់បញ្ចេញប្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីកុំឲ្យរំខានទៅដល់គូជីវិតដែលខ្លួនអាណិតហើយស្រឡាញ់ផង ។

ក្នុងរាត្រីនោះដែរ ច័ន្ទីគេងរោលរាលមិនអស់មិនហើយបន់ឲ្យតែឆាប់ភ្លឺ ដើម្បីនឹងដើររកកញ្ជ្រោកបោកបាចឲ្យសមនឹងកំហឹងចិត្ត ។ ចាប់តាំងអំពីថ្ងៃស្អែកនេះទៅ នាងនឹងដាក់គ្នាឲ្យទៅឃ្លាំចាំមើលឯ "រំចង់ទិព្វ" ឲ្យទៅលមមើលឯ "ប៉ុយរ៉ូ" អធិការដ្ឋាន ហើយនិងឲ្យតាមដាន ស៊ី ឈឿន ជានិច្ច ដើម្បីឲ្យដឹងគំនិតរបស់បងជីដូនមួយ និងឲ្យបានស្គាល់ផ្ទះស្រីកំណាន់របស់គាត់ ។

ស្អែកឡើង ស៊ី ឈឿន ទៅដល់ "ប៉ុយប៉ូ" ដប់ប្រាំ "មីនុត" មុនម៉ោងប្រាំពីរព្រឹក ហើយចាប់ធ្វើការមិនឲ្យខាតពេលវេលា ។ ក្រោយនោះបន្តិច ស្រាប់តែទ្វារបន្ទប់បើកឡើងដោយឥតអ្នកណាគោះ ឬឲ្យដំណឹងអ្វីសោះ ឃើញចន្ទីចូលមកដល់ ឈរទ្រឹងធ្វើមុខសម្លឹម។

នាងចូលផុតរួចរុញទ្វារបិទទៅវិញទាំងកំហឹង

– នែ ! លោកប្រុស ! បាត់មួយយប់ទើសភ្លឺ សប្បាយណាស់ទៅឬអ្វី ?

ស៊ី ឈឿន ធ្វើដូចជាឆ្ងល់ណាស់ ហើយឆ្លើយតបទៅវិញដោយមឹងមាំង

– យី ! ស្អីទៀតហើយអីចេះ ! បាត់អ្នកណាមួយយប់ទើសភ្លឺ ?

– នែ ! លោកប្រុស "រំចង់ទិព្វ" កុំធ្វើពើ ! ក្រែងយប់មិញទៅបណ្ដើរមីស្រីចម្រៀងនៅ "បារ" "រំចង់ទិព្វ" ឬអ្វី ?

– ទេ ! គ្នាទើបតែនឹងមកដល់អំពីសៀមរាបព្រឹកមិញទេតើ ! មានទាំងអស់លោកពីរបីនាក់មកជាមួយផង ! ម្ដេចក៏ស្រាប់តែមកបានរឿងភ្នំពេញឯណោះទៅវិញ ?

ស៊ី ឈឿន ក្រោកអំពីកៅអីមកទាញដៃប្អូនស្រីជីដូនមួយឲ្យអង្គុយនិយាយគ្នាសិនកុំអាលឲ្យខឹងពេក ។

នាងកន្ត្រាក់ដៃចេញ

– កុំមកកាន់លួងចិត្តធ្វើអ្វី ! ខ្ញុំដឹងច្បាស់ណាស់ !

អ្នកកំលោះបញ្ជាក់សួរទៅវិញ

– ដឹងច្បាស់ថាម៉េច ? អ្នកណាប្រាប់អ្វីអូនឯង ?

– មិនចាំបាច់អ្នកណាប្រាប់ទេ ខ្ញុំដឹងអស់ទៅហើយ បងឯងស្មានថាលាក់រឿងប៉ុនៗណឹងវាជិតឬអ្វី ?

– ខុសហើយ ! ច្បាស់ជាមានមនុស្សវាបង្កាប់តែម្ដង ! ។ បងនឹកឆ្ងល់ដែរចុះវាបង្កាប់ប្រាថ្នាយកប្រយោជន៍អ្វី ? ប្រហែលវាចង់បំបែកបំបាក់អូនឯងហើយនឹងបងហើយមើលទៅ ។ បើមនុស្សនោះជាស្រីប្រហែលជាដោយការច្រណែន បើមនុស្សនេះជាប្រុសវិញបងជឿជាក់ថា គឺប្រាកដជាវាចង់ប្រាថ្នាមើលងាយអូនឯងតែម្ដង ។

ចន្ទីនៅទ្រឹងដូចជាស្តាប់បាន ។ ស៊ី ឈឿន ចាប់ស្មៀតនាងទាន់ ប៉ុន្តែនាងស្ទាបរកកន្លែងខ្សោយរបស់អ្នកតទៅទៀត

- ល្ងាចមិញខ្ញុំទៅដល់ "រំចង់ទិព្វ" ណ៎ា លោកប្រុស !

- បើអូនឯងទៅដល់វាទីតតែច្បាស់ណាស់ទៀតទៅហើយ តើបានធ្វើឃើញអ្វីខ្លះ ?

- ខ្ញុំមិនចង់និយាយទេ !

- អើ ! ធ្វើម៉េចនឹងចង់និយាយ ! បើវាឥតមានអ្វីនឹងនិយាយផង ! បើពីរបីខែបងមិនទាន់ទាំងទៅអើត "រំចង់ទិព្វ" ម្តងផង !

ចន្ទីអស់សំណើច ប្រែទឹកមុខស្រស់ឡើងវិញ

- បើអីចឹង បងឯងទៅណាពីយប់មិញ !

- ល្ងាចមិញបងគេងលើឡាន រង់ាករងើកពីសៀមរាបមកភ្នំពេញ !

- ចុះល្ងាចនេះទៅឯណាទៀត ?

- ល្ងាចហ្នឹងមានទៅណាក្រៅពីនៅផ្ទះ ជាមួយនឹងអូនឯង

ចន្ទីនៅមានសង្ស័យជាខ្លាំងចំពោះអាថ៌កំបាំងរបស់ ស៊ី ឈឿន ដែលនាងចាប់ភ័ស្តុតាងមិនទាន់បាន ។ ប៉ុន្តែសំដីរបស់អ្នក ធ្វើឲ្យនាងសុខចិត្តធូរស្រាលមួយគ្រាដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀតបងជីដូនមួយរបស់នាងជាបុរសប្រសប់បង្វែររឿងធំឲ្យទៅជាតូច ធ្វើរឿងមួម៉ៅឲ្យទៅជាសើចបាន ។ ចន្ទីសុខចិត្តសើចម្តងទៀតចុះ ជាល្បិចឲ្យ ស៊ី ឈឿន ភ្លេចខ្លួន ដើម្បីនាងនឹងជាន់កែងឲ្យទាល់តែបាន ជាមួយនឹងស្ត្រីដែលនាងតាំងគំនុំចងកម្មពៀរ ទល់គ្នានឹងមេឃរលំភ្នំរលាយ ។

ចន្ទីចេញទៅផុត ស៊ី ឈឿន ឆ្លៀតពេលចេញទៅផ្តាំផ្ញើនឹងយ៉ាហានមួយភ្លែត ពីព្រោះល្ងាចនេះមិនបានជួបគ្នាទៀតទេ ដោយត្រូវជាប់ជាមួយនឹងចន្ទី ។ យ៉ាហានភ្ញាក់នឹងឃើញអ្នកវិលត្រឡប់ទៅដល់ផ្ទះនាងវិញនៅវេលាម៉ោងដប់ព្រឹក នៅពេលដែលនាងកំពុងតែបោសច្រាសសំអាតផ្ទះ ផ្លាស់កម្រាលពូកនិងស្រោបខ្នើយ យកអាចាស់ទៅត្រាំទឹក ដើម្បីនឹងបោកបាលឲ្យស្រេចមុនពេលបាយ ។ ស៊ី ឈឿន នឹកអាសូរសង្សារជាខ្លាំង ឃើញនាងធ្វើការរៀបចំគ្រប់ចំពូកតែម្នាក់

ឯង នៅរៀនផង ទៅច្រៀងផង កុំឲ្យដែលព្រួសរត្នញត្រែរមួយអ៊ី: ។ ម៉្លឹងហើយនៅតែមានគេចង់ព្យាបាទទៀត ! បើដូច្នោះឲ្យអ្នកដាច់ចិត្ត ចោលដូចម្ដេចបាន !

យ៉ាហាន រត់មកទទួលលោកប្រុស ដោយឆ្ងល់ផងអររផង

- ហេតុអ្វីក៏បងប្រញាប់ចេញម្ល៉េះថ្ងៃនេះ ?

ស៊ី ឈឿន តបមកវិញ

- អូនធុញណាស់ទៅឬអ្វី ដែលឃើញបងចេះតែមករកញយៗ យ៉ាងនេះ ?

នាងសើចហើយឆ្លើយចំអកដោយក្ដាញ់ ដៃនាងស្រវាំទីតសង្ស្រារ

- ចាស ! អូនធុញណាស់ ពីព្រោះអូនស្អប់បងឯងពេក !

- បើអូនស្អប់បង ប្រហែលជាជិតខានឃើញមុខគ្នាហើយមើល ទៅ ។

ស៊ី ឈឿននិយាយលេង ប៉ុន្តែក្នុងចិត្តដូចជាចេះតែឲ្យមាន ប្រផ្នូលទៅតាមសំដី ពីព្រោះអ្នកនឹងបារម្ភទៅដល់អាកប្បកិរិយារបស់ ចន្ទី ។ យ៉ាហានឃើញព្រួចក្នុងបេះដូង នាងចាប់ដៃអ្នកទាំងពីរយកទៅ សង្កត់ផ្ទឹបនឹងទ្រូងរបស់នាងហើយឃាត់ថា ៖

- បងឯងនិយាយអ្វីយ៉ាងហ្នឹង !

រួចក៏នាំគ្នាទៅអង្គុយស្និទ្ធស្នាលនៅលើគ្រែ ។ ស៊ី ឈឿន អង្អែលស្មានាង ហើយវាចាដោយស្ងួត

- បងគ្រាន់តែមកប្រាប់អូនថាល្ងាចនេះ បងមិនបានមកជួបទេ ដោយរវល់នៅឯផ្ទះច្រើនពេក !

បើរវល់ច្រើនបងទៅទទួលអូនឯ "រំចង់ទិព្វ" តែមួយភ្លែតក៏ បានដែរ នៅវេលាម៉ោងដប់ ណាំបងណា ! អូនពិបាកចិត្តណាស់ បើកាលណាមិនបានឃើញមុខបងនៅកន្លែងដែលអូនច្រៀង !

- បើដូច្នោះ បងសុំឲ្យអូនឯងឈប់ទៅច្រៀងនៅកន្លែងនោះ តែម្ដងទៅ ពីព្រោះអូនឯងនឿយហត់ខ្លាំងណាស់ទៅហើយ ។

យ៉ាហានដូចជាទើសទាល់នឹងសំដីរបស់លោកប្រុសដែលអាណិត នាង ។ នាងឆ្លើយដោះសាទាំងអឹងអៀន

– មិនអីទេបង ! អូនគ្មានឡើយហត់អ្វីទេប៉ុណ្ណឹង ! នៅផ្ទះក៏តង់តែអផ្សុកដែរ ធ្វើការផងទៅ អាចឲ្យបានប្រាក់កាសខ្លះគ្រាន់នឹងចាយវាយ ពីព្រោះសោហ៊ុយអូនដូចជាកាន់តែធំ តែខំមុខជាតឹងចិត្ត និងបន្ទុកធ្ងន់របស់អូនជាមិនខាន ។

ស៊ី ឈឿន បញ្ជាក់ទៅនាងវិញ

– សុំអូនកុំទើសទាល់ឲ្យសោះ បងធានារ៉ាប់រងលើបងទាំងអស់ អូនឯងគិតតែពីរៀនទៅ កុំនៅខ្វល់នឹងសោហ៊ុយប៉ុណ្ណឹងនោះ ។ គួរឈប់ច្រៀងតែម្តងទៅ ពីព្រោះជិតប្រឡងណាស់ទៅហើយ ម្យ៉ាងទៀត កន្លែងនោះវាមិនជាថ្លៃថ្នូរប៉ុន្មានផង ។

អ្នកប្រុសនិយាយយ៉ាងនេះ ដោយនឹកទៅដល់គ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតមានចំពោះយ៉ាហាន នៅកន្លែងសាធារណៈនោះ ។ យ៉ាហានមិនយល់ន័យអាថ៌កំបាំងនៃសំដីនេះក៏តបត្រង់ធ្លូទៅវិញ

– ជំនាន់ឥឡូវ របរអ្នកច្រៀងមិនជាថោកទាបប៉ុន្មានទេបង ! ពីព្រោះជាផ្នែកសិល្បៈមួយដែលគេនិយមរាប់អានកាន់តែច្រើនណាស់ទៅហើយ ។

អ្នកប្រុសយល់ច្បាស់ថាអ្នកពិតជាមិនល្ងង់ ហើយមិនបុរាណជាងយ៉ាហានឡើយក្នុងរឿងនេះ ប៉ុន្តែអ្នកនឹកអៀនថា ដោយសារតែខ្លួនអាណិតគេពេកកបានជាយូរៗទៅ គេបែរជាយល់ថាខ្លួនជាមនុស្សបុរាណពេក... ទៅវិញ ទើបអ្នកបន្ថយសំដីតែម្តង ។

– អូនឯងវាសម័យជាងបង បានជាចេះយល់និងស្គាល់សិល្បៈចម្រៀងជាងបង ។ បងវាបុរាណបានជានឹកឃើញតែត្រឹមសេចក្តីសុខនិងថ្លៃថ្នូររបស់អូនតែប៉ុណ្ណោះ ។

ឮសំដីរបស់ ស៊ី ឈឿន ដូចជាតឹងបន្តិចជាងធម្មតា យ៉ាហានប្រញាប់អង្វរទៅវិញ

– បងឯងប្រញាប់តែប្រកាន់ខឹងនឹងអូនណាស់ ! បានជាអូនស៊ូនៅច្រៀងតទៅទៀត ក៏ដោយសារចង់សម្រាលបន្ទុករបស់បងផង ហើយនិងចង់ទំលាប់ខ្លួនឲ្យចេះរករស់ដោយខ្លួនឯងផង ណាំបង !

– គំនិតអូនប្រសើរដែរ ប៉ុន្តែកុំអាលឆាប់ពូកែតែម្នាក់ឯងពេក។ បងមិនឃាត់អូនឯងឲ្យឈប់សប្បាយនឹងដើរច្រៀងតាម"បារ"ទេ ប៉ុន្តែបងថាឥឡូវវាជិតដល់ពេលប្រឡងណាស់ទៅហើយ
បើបងសុំឃាត់អូន ឯងឲ្យបង្អង់ទៅច្រៀងសិនបានឬទេ ?

– តែឈប់ មុខជាម្ចាស់ហាងគេខឹងនឹងអូនហើយ ។ តិចលោតែមានអ្នកឯណាគេមកចូលជំនួសថែមទៀត នោះអូនមុខជាពិបាកនឹងត្រឡប់វិលចូលទៅវិញហើយ ។

គិតទៅនាងខ្លាចចិត្តម្ចាស់ហាងជាងខ្លាចចិត្តរបស់ ស៊ី ឈឿន។ នាងស្តាយ "ទំចង់ទិព្វ" ជាងសេចក្តីអង្វររបស់សង្សារ ។ "គ្រាន់តែសុំឲ្យគេឈប់ច្រៀង គេមិនទាំងព្រមទៅហើយ ! ទំរាំដល់ទៅថ្ងៃក្រោយ លុះគេបានឡើងគ្រាន់លើជាងនេះទៅទៀត តើខ្លួនអាចនឹងទៅប្រាប់គេឲ្យធ្វើអ្វីតាមខ្លួនបាន ឬ ទេ ?" ។ ស៊ី ឈឿន សម្លឹងមើលមុខនាងហើយសួរដោយឆ្ងល់ថា ៖

– យ៉ាបានឯងស្រណោះ "ទំចង់ទិព្វណាស់ទៅឬអ្វី ?"

នាងតបទៅវិញដោយអាក់អន់ចិត្ត

– ហេតុអ្វីក៏បងមកប្រកាន់ខឹងនឹងអូនយ៉ាងហ្នឹង ? "ទំចង់ទិព្វ" គេមានធ្វើអ្វីបង ?
គួរតែបងយល់ថាភោជនីយដ្ឋានចេះបានផ្តល់ អាយុជីវិតឲ្យអូនណា៎ !

ស៊ី ឈឿនរកជឿត្រចៀកខ្លួនឯងសឹងមិនកើត ?

"អស្ចារ្យណាស់ ! ភោជនីយដ្ឋាន "ទំចង់ទិព្វ" បានផ្តល់អាយុជីវិតដល់នាង ! ចុះស៊ី ឈឿន វាគ្មានបានការអ្វីចំពោះនាងសោះទៅឬអ្វី ?"

អ្នកកំលោះក្រោកឈរថយចេញឆ្ងាយពីនាង ហាក់ដូចជាខ្ពើមសំដីអកតញ្ញូហួសប្រមាណអម្បាញ់មិញនេះ ។ អ្នកសម្លឹងមើលមុខស្ត្រីអសប្បុរស រួចវាចាបញ្ជាក់ទៅវិញ

– សុំនាងកុំព្រួយ ខ្ញុំមិនផ្តាច់អាយុជីវិតរបស់នាងអំពី"ទំចង់ទិព្វ" ទេ ! សូមនាងសង្ឃឹមលើ "ទំចង់ទិព្វ"ចុះ តាំងអំពីថ្ងៃនេះតទៅមុខ។

នាងមិនទាន់ទាំងបានឆ្លើយថាអ្វីទៅវិញផង ស្រាប់តែ ស៊ី ឈឿន ស្ទុះសំដៅទៅមាត់ទ្វារ នាងស្ទុះទៅតាមស្រវាឱបដៃសង្សារ

– បង ! បង ! បង ! ...

ស៊ី ឈឿន កន្ត្រាក់ដៃរបូតចេញពីនាង ទាញទ្វារបើកចេញ ហើយឈានចុះជណ្តើរពីរកាំម្តង រហូតទៅដល់រថយន្តដែលអ្នកបញ្ជេះចេញទៅភ្លាមឥតរេរា ។

យ៉ាហានរត់ទៅតាមដល់ថ្នល់ ឃើញឡានចេញទៅផុត ឃើញប្រុសដែលនាងស្រឡាញ់ស្មើជីវិតចុះចាកផ្ទះនាងឥតងាកក្រោយ ។ កូននៅក្នុងផ្ទៃចាប់កំរើកជាលើកដំបូង ហាក់ដូចជាកន្មោសថាហេតុអ្វីបានជានាងបណ្តេញ "ឪពុក" ឲ្យរត់ទៅចោល ។ យ៉ាហានដើរឡើងមកលើផ្ទះវិញទាំងរសេះរសោះ ទៅឈរនៅមាត់បង្អួចសម្លឹងមើលទៅផ្លូវទទេ នាងនឹករអាណិតចិត្តសង្សារណាស់ ល្ងាចនេះគេមិនទៅរកនាងនៅ "រំចង់ទិព្វ"ទេ ប៉ុន្តែដល់ល្ងាចស្អែកប្រហែលជាគេបាត់ខឹង ហើយគេនឹងទៅជួបនឹងនាងនៅភោជនីយដ្ឋាននោះទៀត ជាមិនខាន។

×××××××××××××

ស៊ី ឈឿន ត្រឡប់ទៅដល់ "ប៉ុយរ៉ូ" រសាប់រសល់មិនអស់មិនហើយ មិនយល់ច្បាស់ថាអម្បាញ់មិញនេះហេតុដូចម្តេចបានជាយ៉ាហាន ហើយនិងអ្នកទៅជានិយាយស្តាប់គ្នាមិនបានយ៉ាងដូច្នេះ ! ថាមានរឿងអ្វីធំដុំទៅក៏ដូចជាមិនមែនដែរ ប៉ុន្តែម្នាក់ៗដុចជាលែងយល់ លែងថ្នមចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកអស់រលីង ។ រឿងនេះមិនលែងមានបុព្វហេតុជ្រៅនៅត្រង់កន្លែងណាមួយឡើយ ! ។

ថ្ងៃនេះចន្ទីសប្បាយចិត្តណាស់ បានបងស៊ី ឈឿន នៅជិតនែបនិត្យពេញមួយរសៀល ។ ទាំងពីរនាក់សុទ្ធតែលាក់គំនិតរៀងៗខ្លួន ស៊ី ឈឿន ចង់បង្វែងដានចន្ទី មិននឹកស្មានថា នារីដើរស្ទៀតពីរដែរទេ ។

ដល់ល្ងាចបន្តិច ស្រាប់តែឃើញមិត្តនារីរបស់ចន្ទីម្នាក់មកដល់ ហើយបបួលចន្ទីទៅស៊ីការពួកម៉ាក ។ ចន្ទីសុខចិត្តទៅជាមួយនឹងឡានគេ ។ ឯ ស៊ី ឈឿន មិនអស់ចិត្តនឹង យ៉ាហាន ក៏ឆ្លៀតទៅរកនាង ឯ "រំចង់ទិព្វ" ម្តងទៀត ។

ម៉ោងជិតដប់យប់ អ្នកកំលោះទៅដល់ភោជនីយដ្ឋានតែម្នាក់ឯង នឹកឆ្ងល់នឹងមិនឃើញយ៉ាហានចេញមកច្រៀងសោះ ។ ស៊ី ឈឿនហោងហោងលែងស្និទ្ធនឹងបរិយាកាសនៅ "រំចង់ទិព្វ" លែងទុកចិត្តលើមនុស្សទាំងអស់នៅកន្លែងនោះ ។ អ្នកបម្រើឲ្យពត៌មានថា យ៉ាហានទើបនឹងចេញទៅផុតមុននេះបន្តិច ។ គួរឲ្យចម្លែកណាស់ ម៉ោងមិនទាន់ទាំងដប់ផង ម្តេចក៏យ៉ាហានប្រញាប់ចេញទៅផ្ទះម្ល៉េះ ? ប្រហែលជានាងមិនសូវសប្បាយចិត្តនឹងច្រៀងក៏មិនដឹង ពីព្រោះសង្សាររបស់នាងមិនបានមកជួយលើកទឹកចិត្ត ។ ស៊ី ឈឿន ផឹកតែទឹកក្រូចមួយកែវក៏ត្រឡប់ចេញទៅវិញ សំដៅទៅផ្ទះ ... យ៉ាហាន ។ ទៅដល់ឃើញបង្អួចនិងទ្វារបិទឈឹង នាងក្នុងបន្ទប់លត់ភ្លើងងងឹតទាំងអស់ ។ អ្នកឈរគោះទ្វារយ៉ាងយូរក៏ពុំឮមាត់ឆ្លើយ លុះសួរទៅអ្នកជិតខាង គេថានាងចេញទៅតាំងពីព្រលប់ដូចជាមិនទាន់ឃើញវិលត្រឡប់មកវិញឡើយ ។ ចុះទៅឯណា ? ចេញអំពី "រំចង់ទិព្វ" មកយូរ បន្តិចហើយ គួរណាស់តែមកដល់ហើយ ឬមួយក៏អាល័យតែចូលទិញ ឥ★ាន់នៅឯផ្សារ ? ។ ស៊ី ឈឿន បើកឡានចេញទៅលេងមួយជុំធំ ដើម្បីបន្លប់ពេល ពីព្រោះនៅរង់ចាំយ៉ាងនេះដូចជាតប់ប្រមល់ណាស់។ លុះបត់ឡានព័ទ្ធមកដល់មុខផ្ទះយ៉ាហានវិញ ក៏ឃើញនៅតែបិទភ្លើងបិទបង្អួចដដែល ។ អ្នកត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញសិន ចន្ទីក៏មិនទាន់ឃើញមកដល់ដែរ ។ ប៉ុន្តែបើចន្ទីទៅឯណាក៏ទៅៗ ស៊ី ឈឿន ដូចជាគ្មាននឹកខ្វល់អ្វីទេ ពីព្រោះឮថាចន្ទីគេចង់នៅគេងយប់នេះឯផ្ទះពួកម៉ាក់គេផង យ៉ាងហ្នឹងក៏ស្រួលដែរ សោះនឹងទើសទាល់ក្នុងការចេញចូល។

ម៉ោងប្រហែលដប់ពីរអាធ្រាត្រ ស៊ី ឈឿន បើកឡានចេញសំដៅទៅផ្ទះយ៉ាហានម្តងទៀត ។ ទីក្រុងស្ងាត់ឈឹង មានរថយន្តនិង

"តាក់ស៊ី ឡាំប្រេតា" មួយៗ ។ អ្នកកំលោះបើកតិចៗ ដើម្បីកុំឲ្យឆាប់ដល់ផ្ទះយ៉ាហានពេក ។ ទៅដល់ជិតផ្ទះនោះ ស៊ី ឈឿននឹកអររព្រួចដោយឃើញភ្លើងភ្លឺនៅឯបន្ទប់ខាងលើ លុះងាកមកក្រោមស្រាប់តែចម្លែកនឹងឃើញរថយន្តមួយនៅឈប់ចំពីមុខច្រកចូល ។ អ្នកបើកហួសទៅឈប់ឆ្ងាយបន្តិចនៅក្រោមដើមឈើមួយដែលលឲ្យស្រមោលងងឹត

ហើយអង្គុយមើលទៅឯនាយសង្កេតពីក្រោយរថយន្តដែលឈប់ទន្ទឹមនឹងផ្ទះយ៉ាហាន ។ ជិតមួយម៉ោងក្រោយមកទើបឃើញប្រុសក្មេងម្នាក់ទុកសក់ "ស្តែក្តោប" ចុះមកកាន់ឡានដើរទន្ទឹមស្និទ្ធនឹងនាងយ៉ាហាន ។ បុរសនោះបើកឡានចេញទៅ ឯនាងយ៉ាហានក៏ត្រឡប់ឡើងទៅលើផ្ទះវិញ ។

ស៊ី ឈឿនចង់ស្ទុះឡើងតាមទៅសួរភ្លាម "យ៉ាងហ្នឹងហើយតើបានជាវាមិនសុខចិត្តបោះបង់រំចង់ទិព្វ" ! ជីវិតរបស់វាធ្វើនៅនឹងកន្លែងនោះមែន ។ ប៉ុន្តែអ្នកប្រុសមិនចង់ឲ្យយ៉ាហានដឹងខ្លួនទេ ទុកចាំចាប់ភ័ស្តុតាងឲ្យជាក់ស្តែងតែម្តង នៅថ្ងៃក្រោយ ។ ដូច្នេះអ្នកប្រឹងបើករថយន្តចេញទៅយកខ្យល់ដីសោះកក្រោះចំនួនជិតកន្លះម៉ោងទៀតសិន ទើបត្រឡប់មកផ្ទះយ៉ាហានវិញ ហើយឡើងទៅគោះទ្វារធ្វើដូចជាមិនដឹងអ្វីទាំងអស់ ។ ឮដូចជាយ៉ាហានដើរមកឈរស្តាប់នៅនឹងមាត់ទ្វារ រួចឮសម្លេងនាងសួរមកអំពីខាងក្នុង

- អ្នកណាហ្នឹង ?

អ្នកកំលោះប្រឹងឆ្លើយឲ្យដូចជាធម្មតា

- ស៊ី ឈឿន

នាងស្តាប់សម្លេងបាន ក៏ប្រញាប់ប្រញាល់បើកទ្វារហើយទាញដៃអ្នកឲ្យចូលទៅខាងក្នុងផ្ទះ

- អូនស្មានតែបងមិនអញ្ជើញមកទេល្ងាចនេះ

- បងមិនប្រុងនឹងមកទេ ពីព្រោះអូនមិនប្រុងនឹងរង់ចាំបងដែរ ! ។

- អូននៅរង់ចាំបងជានិច្ច

ប្រសិនបើគ្មានឧបទ្ទវហេតុអកុសលថ្មីចូលមកដុតកំដៅបន្ថែមទេ សំដីរបស់យ៉ាហានប៉ុណ្ណោះអាចមានលទ្ធភាពនឹងរំលាយកំហឹងរបស់ ស៊ី ឈឿន ជាមិនខាន ។ ប៉ុន្តែរឿងលាក់លៀមដែលទើបនឹងឃ្លាំមើល ឃើញថ្មីៗ ធ្វើឲ្យស៊ី ឈឿន រកទុកចិត្តមិនកើតចំពោះសំដីនិង អាកប្បកិរិយាខាងក្រៅរបស់នាងយ៉ាហានដែលគ្មានទាន់ព្រហើបមួយ ម៉ាត់សោះ អំពីរឿងអាក្មេងប្រុសដែលនាងទើបនឹងបណ្ដើជូនចុះពីលើ ផ្ទះ បណ្ដោះឲ្យចេញទៅផុតមុននេះបន្តិច ។

ស៊ី ឈឿនក៏មិនស្ដួរ រង់ចាំមើលតើយ៉ាហាន គេធ្វើពើយ៉ាងដូច ម្ដេចទៅទៀត ។ ដល់ឃើញ ស៊ី ឈឿនចេះតែធ្មឹងៗ យ៉ាហានមក និយាយក្អិកក្អក់រក ។

- បងឯងដូចជាល្ងើយនឹងអូនណាស់ល្ងាចហ្នឹង ! ។

ស៊ី ឈឿន មិនឆ្លើយតបហើយដើរទៅឈរទ្រឹងនៅនឹងមាត់ បង្អួច "ប្រុសកំលោះដែលមានបុណ្យសក្ដិដូចអញមិនគួរបណ្ដោយ ឲ្យស្រី "សំផឹង" វាធ្វើបាបយ៉ាងហ្នឹងសោះ !"

យ៉ាហានចូលទៅអង្អែរឱបរឹត

- អូនស្ដាយណាស់ ពីម្សិលមិញអូនមិនគួរនឹងធ្វើឲ្យបងខឹង សោះ

ស៊ី ឈឿន ឆ្លើយផាំងទៅតាមសន្ទុះចិត្ត

- កុំស្ដាយ ! ស្ដាយធ្វើអ្វី វាហួសជ្រួលរស់ទៅហើយ ! បើ ទោះជាស្ដាយក៏គ្មានលុបលាងអ្វីជ្រះដែរ !

យ៉ាហាន មីងមាំដូចជាឆ្ងល់ខ្លាំង

- បង ! បងខឹងអ្វីនឹងអូនក៏ខ្លាំងម្ល៉េះ ? ក្រែងបងមិនយល់ ចិត្តអូនទេដឹង ?

ស៊ី ឈឿនផ្ទាន់ទៅវិញភ្លាម

- មកទល់នឹងត្រឹមណោះ បងប្រឹងយល់ច្រើនណាស់មកហើយ អំពីថ្ងៃនេះតទៅមុខ បងទុកឲ្យអូនយល់ខ្លួនឯងទៅចុះ ពីព្រោះបងជា ប្រុសម្នាក់ដែលជាឧបសគ្គចំពោះសេចក្ដីសប្បាយរបស់អូនឯង ។

យ៉ាហានរឹតតែរង្វេងនឹងសំដីទាំងនេះ

- បងឯងចម្លែកណាស់ថ្ងៃហ្នឹង បងឯងលែងស្តាប់អូនសោះទៅហើយ !

ស៊ី ឈឿនគេចខ្លួនចេញពីនាង

- បងចេះស្តាប់តែសំដីពិត បើគំនិតរបស់បងវាខុសពីអូនឯងយើងកុំចង់យល់គ្នាតទៅទៀតធ្វើអ្វី ។
យ៉ាហានឯងសព្វថ្ងៃក៏បានថ្មីថ្មើង រុងរឿងច្រើនណាស់ទៅហើយ
ប្រុសណាក៏ប្រាថ្នាចង់បានយ៉ាហានឯង ដែរ
កុំឲ្យឱកាសវារសាត់ផុតពីដៃ !

នាងស្ទុះទៅរកអ្នកទៀត

- ទេ ! ទេបង មិនមែនយ៉ាងដូច្នេះទេ ! ប្រុសទាំងអស់នេះវាគ្មានន័យអ្វីចំពោះរូបអូនទេ ។ អូនបានថ្មីថ្មើងរុងរឿងសព្វថ្ងៃក៏ដោយសារតែបង អូនរស់នៅសព្វថ្ងៃក៏សម្រាប់តែបងមួយដែរ ។

ស៊ី ឈឿនរលីងរលោងមិនចេញស្តី ។ ឯនាងស្រីក៏ទឹកភ្នែកតាមប្រុសកំសត់

- អូនមិនដែលធ្វើឲ្យបងលំបាកចិត្តដោយសារអូនឡើយ ។ ពេលនេះអូនខុសអ្វី ? បងជេរស្តីអូនចុះ ! អូនខុសត្រង់ណា សុំបងមេត្តាប្រាប់អូនមក អូននឹងធ្វើតាមបងទាំងអស់ ។

ស៊ី ឈឿននៅតែមិនចេញស្តី នឹងថាចាំបាច់ទោប្រាប់ទៅសួរគេធ្វើអ្វី បើគេត្រង់នឹងខ្លួនមុខជាគេរ៉ាយរ៉ាប់ប្រាប់រឿងទាំងអស់ជាមិនខានបើគេមិននិយាយគឺគេចង់លាក់នឹងខ្លួនហើយ បើខ្លួននៅតែចាប់ភ័ស្តុតាងគេមិនទាន់បាន គេក៏នៅតែលាក់យ៉ាងហ្នឹងរហូត ដើម្បីទុកឲ្យខ្លួនចេះតែធ្វើអាវែកតទៅទៀតទៅ ។

អ្នកប្រុសប្រឹងទប់ចិត្ត ទាល់តែបែកញើសជោកខ្លួន ។ យ៉ាហានឃើញមុខ ស៊ី ឈឿនកាន់តែស្លេក ក៏ប្រឹងសួរហើយចាប់បង្ខំទាញដោះអាវ

- បងឯងមិនស្ងវស្រួលខ្លួនហើយ ! សាច់ឲ្យត្រជាក់ស្រេបបងឯងគេងសិនទៅ អូនកោសខ្យល់ឲ្យ ។

ស៊ី ឈឿនលែងចង់ប្រះខ្លួនទៅលើគ្រែ ដែលមុននេះបន្តិច ប្រហែលជាយ៉ាហាន បានបណ្តោយខ្លួនឲ្យប្រុសដែលទើបនឹងចេញទៅ សង្កត់ផ្ទប់ញាក់ញ័រឥតប្រណីនៅពេញតែកន្លែងដែលអ្នកធ្លាប់ស្មានថា មានតែខ្លួនអ្នកមួយទេ ដែលនាងអនុញ្ញាតឲ្យចូលមកគេងដោយស្និទ្ធស្នាល ។ ប៉ុន្តែស៊ី ឈឿនដែលចិត្តច្រើនណាស់ដែរ មិនចង់មកប្រច័ណ្ឌនិងប្រឈ្លោះដណ្តើមស្នេហាដែលគេមិនដោយស្មោះយ៉ាងនេះសោះ ។ អ្នកគិតថា ខ្លួនបានជាសង្គ្រោះយ៉ាហានទៅហើយ បើយ៉ាហានសងគុណខ្លួនយ៉ាងដូច្នេះទៅវិញ ខ្លួនត្រូវតែថយចេញអំពីស្ត្រីនិងអំពីទីនេះទៅដោយថ្លៃថ្នូរ ។

គិតយ៉ាងនេះហើយ ស៊ី ឈឿន បណ្តោយខ្លួនឲ្យយ៉ាហានទាញចូលទៅគេងឲ្យនាងកោសខ្យល់ ។ យ៉ាហានថ្នាក់ថ្នមអ្នកប្រុសឥតមានឆ្អង ដូចជាភ័យពិតៗ នឹងឃើញអ្នកមិនស្រួលខ្លួន ។ ស៊ី ឈឿន គិតថាស្រីនេះប្រសប់លាក់ពុតណាស់ បើកុំតែបានឃើញទាន់នឹងភ្នែក កុំអីរកស្មានរកសង្ស័យមិនកើតសោះតែម្តង ។

នាងកោសខ្យល់បណ្តើរ នាំអ្នកនិយាយលេងបណ្តើ

- បងទើបនឹងអញ្ជើញមកពីឯណាថ្មើរណឹង ?

- បងមកពីផ្ទះ

- ក្រែងទើបនឹងមកពីសប្បាយឯណាទេដឹង បានជាមកដល់អស់ កម្លាំងខ្យល់ចាប់តែម្តង !

- បងទៅសប្បាយឯណាកើត បើស្លាប់ចិត្តនឹងយ៉ាហានឯងទៅហើយ

- ស្លាប់ចិត្តណាស់ហើយ បានជាចោលអូនមួយល្ងាចកុំឲ្យមកអើត

- បងមិនចង់អើតញយពេក ដើម្បីទុកពេលឲ្យអូនឯងសប្បាយឲ្យបានច្រើននឹង "រំចង់ទិព្វ" ។

- អូនគ្មានសប្បាយអ្វីទេល្ងាចហ្នឹង តប់ប្រមល់សឹងតែនឹងស្លាប់ អូនមិនចង់ទាំងទៅច្រៀងផង អូនត្រឡប់មកផ្ទះវិញតាំងអំពីមុនម៉ោងដប់ ។

មកដល់ត្រឹមនេះយ៉ាហានដូចជានិយាយរៀបរាប់សមតាមដំណើរទាំងអស់ ក៏ប៉ុន្តែ ស៊ី ឈឿន ចាប់អារម្មណ៍ជាច្រើនទៅលើសំដីចុងក្រោយបង្អស់របស់នាង ទើបអ្នកបញ្ជាក់សួរទៅនាងវិញ

- អូនបានអ្នកណាគេជូនមកផ្ទះវិញមុនម៉ោងដប់ ?

- ចាំស ! អូនឲ្យស្រីម្នាក់គេជូនមក ។

ស៊ី ឈឿននឹកហួសចិត្ត "ឲ្យស្រីម្នាក់គេជូនមក ! បើកុំតែឯងឃើញ កុំអីជឿវាស្លុង ! ។ មិននឹងជាវានាំគ្នាទៅសប្បាយអណ្តែតអណ្តូងឯណាខ្លះទេ... ពីព្រោះវាចេញអំពី "រំចង់ទិព្វ" ទៅតាំងពីមុនម៉ោងដប់ ទាល់តែដល់ម៉ោងដប់ពីរកន្លះរំលងអាធ្រាត្រទើបឃើញត្រឡប់មកដល់ផ្ទះវិញ ។ មកដល់ហើយវានៅមិនទាន់អស់ចិត្តទៀត វានាំគ្នាឡើងទៅសម្ងំមួយឯលើទាំងពីរនាក់អស់ជិតមួយម៉ោងទៀត ទេឪបឃើញបណ្តើរគ្នាចុះមកវិញ ម៉្លឹងហើយវានៅប្រឹងលាក់ ហើយវាហ៊ានសួរឯងថាវាមានខុសត្រង់ណាទៀត !"

កោសខ្យល់រួចហើយ យ៉ាហានអង្វរអ្នកប្រុសឲ្យនៅគេង ។ អ្នកទទួលទាំងក្តៅចិត្ត មានបំណងនឹងចាត់ទុកយ៉ាហានក្នុងយប់នេះឲ្យពេញលក្ខណៈជាស្រីផ្កាមាស សម្រាប់បំពេញសេចក្តីសប្បាយយ៉ាងចម្លែកៗ របស់អ្នកទៅតាមតែចិត្តពាលានៃភាពកំលោះ ដើម្បីឲ្យអស់ចំណង់ ឲ្យលែងចង់ ឲ្យលែងស្រណោះស្រីនេះតទៅទៀត ។

យប់នេះយ៉ាហានចម្លែកនឹងបងស៊ី ឈឿន ធ្វើឲ្យនាងស្គាល់សេចក្តីសប្បាយប្លែកហួសពីធម្មតា នាងនឹកសរសើរថា ប្រុសហ្នឹងមិនចេះអស់ស្នៀតឡើយ គេចេះធ្វើឲ្យនាងរឹតតែស្រៀវស្រាញត្រឡប់ធាតុ ឲ្យកាន់តែមានចំណង់ទៅលើគេខ្លាំងឡើងៗ ។ នាងក្តិច នាងខ្ទាំ នាងខាំគេដោយក្តាញ់ នាងភ្ញាក់ដឹងខ្លួនឡើងម្តងៗ ស្រវាត្រេកត្រអាលនឹងសាច់នឹងឈាមរបស់គេ ។

យប់នេះស៊ី ឈឿន គេងគ្មានលក់សោះបណ្តោយឲ្យចិត្តដែលឈឺចាប់ប្រាប់បង្គាប់អ្នក ឲ្យដើរតួកំលោះ សម្លុស្ស ក្តៅឲ្យពេញមួយយប់ទាល់ភ្លឺ ។ យ៉ាហានដូចជាគ្មានដឹងខ្លួនថាសេចក្តីស្រឡាញ់ល្មុយឆ្ងាញ់ក្នុងរាត្រីនេះ ជារបស់និម្មិតមិនបីតថេរសោះឡើយ ។ ពេលអស់

កម្លាំងខ្លាំងម្តងៗ នាងគេងលង់លក់នៅក្នុងដៃសង្សារ ត្រេតអរនឹងបាន គេឱបថ្នាក់ថ្នមគួរឲ្យកក់ក្តៅអស់មួយជីវិត ។

ដល់ម៉ោងប្រាំពីរព្រឹកហើយ នាងមិនទាំងដឹងថាភ្លឺផង ទាល់តែ ស៊ី ឈឿន ក្រោកទៅមុជទឹកស្លៀកពាក់រួចស្រេចទៅហើយ ទើបនាង ភ្ញាក់ស្ទុះភ័យញ័រនឹងឃើញប្រុសនាងដល់ពេលត្រូវត្រឡប់ទៅវិញទៅ ហើយ ។ នាងងឿងឆ្ងល់នឹងភាពស្រពាប់ស្រពោនមិនរសាយរបស់ លោកប្រុស ដែលប្រាប់នាងថាស្អែកមិនបានមកទេ ពីព្រោះជាប់ កិច្ចការច្រើន ។ ស៊ី ឈឿន ឈានជើងចេញទៅ នឹងថាផ្ទះនិង បន្ទប់នេះប្រហែលជាអ្នកលែងមកជាន់ទៀតហើយ ។

នៅពេលបែកគ្នា យ៉ាហានស្ទុះទៅដល់មាត់ទ្វារស្រវាឱបរឹត សង្សារជាខ្លាំង

- អូនមិនចង់ឲ្យបងត្រឡប់ទៅវិញទេ អូនស្រឡាញ់បងណាស់ អូនដូចជាពិភាល់ក្នុងចិត្តអ្វីម្ល៉េះទេ... ។

ស៊ី ឈឿនដោះដៃនាងចេញ ។ យ៉ាហានចម្លែកនឹងទឹកមុខ សោះអង្គើយរបស់សង្សារ នាងស្រែកផ្តាំថែមទៀតថា ៖ "សូមបងកុំ ចោលអូនយូរពេកណា៎ អូនទៅរង់ចាំបងជានិច្ច" ។

ស៊ី ឈឿនបើកឡានចេញទៅវិលវល់សតិ មិនដឹងជាជឿត្រង់ ណា មិនជឿត្រង់ណា "យីអញ ប្រហែលជាត្រូវស្នេហ៍យ៉ាហានហើយ មើលទៅ ! ពីព្រោះអញរពុកគេកាន់តែខ្លាំង ហើយស្រឡាញ់គេកាន់ តែច្រើន... " ។

បុគ្គលិកនៅការិយាល័យអធិការដ្ឋានរបស់ស៊ី ឈឿន មាន សេចក្តីងឿងឆ្ងល់នឹងឃើញចៅហ្វាយមានទឹកមុខស្រងូតស្រងាត់ខ្លាំង ណាស់ក្នុងថ្ងៃនេះ ។ លោកមិនសូវហៅអ្នកណាឲ្យទៅជិត មិនសូវ ពិគ្រោះសួរអ្វីឡើយ ច្រើនបញ្ជូនចេញតែការណាដែលប្រញាប់ជាបន្ទាន់ ហើយទុកការដែលស្មុគស្មាញខ្លាំងឲ្យនៅមួយអន្លើសិន ។ យូរបន្តិចមក ទើបលោកឲ្យហៅអស់លោកដែលទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ក្នុងការលំបាក ទាំងនេះមកប្រជុំសួរទាំងអស់គ្នាតែម្តង រួចដល់គេចេញទៅវិញអស់ទៅ ទើបលោកសម្ងំបញ្ចប់ការទាំងនេះតែម្នាក់ឯង ។ គេសង្កេតឃើញថា

ចៅហ្វាយមានចេញវាចាខ្លះគួរឲ្យសង្ស័យ លោកប្រៀនប្រដៅឲ្យខំធ្វើគ្រប់ៗគ្នា ទោះជាលោកនៅក្តីឬឥតអំពីលោកទៅក្តី ។ គេរកគិតមិនលេចសោះអំពីរឿងក្រៀមក្រំរបស់លោក ។ បុណ្យសក្តិក៏ធំ រូបក៏ស្រស់ គ្រួសារក៏ខ្ពស់ សម្បត្តិក៏មាន បុគ្គលិកក៏ស្រឡាញ់គ្រប់គ្នា ស្រីៗចោមលបសរសើរ តើនៅខ្វះអ្វីទៀត ? ។ គិតទៅមនុស្សយើងមិនចេះគ្រប់គ្រាន់មែន ! ម្ល៉ឹងហើយនៅតែគ្មានសេចក្តីសប្បាយទៀត!

លុះដល់ម៉ោងចេញពី "ប៉ុយប៉ូ" ស៊ី ឈឿនឆៀងចូលទៅផ្ទះម៉ាក់មីងមួយភ្លែត ទៅទទួលទានបាយយកតែនាម ពីព្រោះវាគ្មានឆ្ងាញ់អ្វីទៀតទេ នឹកឈឺចិត្តមិនដាច់ចំពោះសេចក្តីស្មោះត្រង់ឥតប្រយោជន៍របស់ខ្លួន ។

ស៊ី ឈឿនប្រាប់ចន្ទីថាខ្លួនត្រូវទៅ "តួរណេ" ក្នុងថ្ងៃនេះ ។

នាងបញ្ជាក់សួរថា ៖

– បងអញ្ជើញទៅឯណា ថ្ងៃណាទើបមកវិញ ?

– បងមិនដឹងជាត្រូវទៅឯណាខ្លះទេ ពីព្រោះត្រូវជូនអ្នកជំនាញការបរទេសទៅមើលច្រើនកន្លែង មិនទាន់ច្បាស់ថាទៅឯណាខ្លះដែរ មិនដឹងជាពេលណា ឬថ្ងៃណានឹងមកដល់វិញឡើយ ។

តាមពិតស៊ី ឈឿន មិនដឹងអ្វីមែន មិនច្បាស់ក្នុងចិត្តថាខ្លួនចង់ទៅឯណាប្រាកដឡើយ ។ "មើលទៅរកមិនឃើញទេកន្លែងលំហែចិត្ត ។ មិនគួរឲ្យធ្លាក់ខ្លួនមកឈឺចាប់ដោយសារស្រីផ្កាមាសសោះ ! គួរឲ្យខ្មាសណាស់ជាតិនេះ !" ។

ស៊ី ឈឿនយករថយន្តផ្ទាល់ខ្លួនចេញទៅតែម្នាក់ឯង ។ ផ្លូវវែងណាស់តាមស្រុកចំការ តាមមាត់ទន្លេមេគង្គ អ្នកចង់តែបើលឡានឲ្យរហូត ឲ្យយ៉ាងលឿន ឲ្យទាន់ចិត្ត ឲ្យឆាប់ចប់ជីវិតវេទនានេះ ! ។

មួយថ្ងៃវាល់ល្ងាច ជិះឡានអត់បាយ ផឹកតែទឹក ឆ្លងសាឡាងអស់បី អ្នកលឿង ទន្លេបិទ ព្រែកក្តាម រួចមកដល់ភ្នំពេញវិញ ដដែល ។ ជៀសភ្នំពេញមិនរួច ! ចិត្តទាញទៅរកផ្ទះយ៉ាហាននិង "រំចង់ទិព្វ" ទៀត ! "ចិត្តហ្នឹងវាថោកមែន !" វាចង់ទៅសំពះបាទជើងគេឲ្យអាណិតដាក់ទានស្នេហាធុនថោកមកឲ្យទៀត !"

មកដល់ភ្នំពេញម៉ោងដប់មួយយប់ ទៅដល់ "វិចង់ទិព្វ" យ៉ាហានចេញផុត ទៅដល់ផ្ទះបាត់យ៉ាហានទៀត "គិតទៅគេសប្បាយមែន ! ឲ្យតែអ្នកមិនទៅ គេក៏លែលកខាងគេដែរ ! ប្រហែលជាគេលបសើចនឹងអ្នកបាប់ឆ្នាំរួចមកហើយ !"

ស៊ី ឈឿន ទៅឃ្លាំចាំមើលទៀត ។ ម្ដងនេះម៉ោងបីភ្លឺទើបឃើញគេមកដល់ទាំងគូ ។ គេចង់ឡានហើយបណ្ដើរគ្នាឡើងទៅខាងលើ សាហាយ... ប្រុសកៀកកយ៉ាហានយ៉ាងស្និទ្ធទំនងដូចជាអើករអើននឹងគ្នាណាស់ ។

អាសូរទ្រូងសង្សារអភ័ព្វដែលអង្គុយរងាម្នាក់ឯងក្នុងរថយន្តនៅតាមចិញ្ចើមថ្នល់ ។ ឃើញភ្លើងចង្កៀងខាងបើកភ្លឺឡើងព្រោងព្រាត ។ ស៊ី ឈឿន ចង់ស្ទុះឡើងទៅតាមឲ្យទាន់ក្នុងពេលនោះតែម្ដង ដើម្បីចង់ដឹងមើល តើគូប្រជែងនោះមានមុខមាត់យ៉ាងណាទៅ ម្ដេចក៏មានភ័ព្វសំណាងខ្លាំងម្ល៉េះ ? "ប៉ុន្តែណ្ហើយចុះ ចាំមើលដល់វាចុះមកវិញសិន" ។ រយះពេលកន្លងទៅសែនយូរ ។ ស្ងាត់ច្រៀបពុស្ងូរទៃខ្យល់បក់ស្លឹកឈើ និងមូសហើរ និងបេះដូងខ្លួនឯង ដែលដើរញ័រខ្លាំងដោយក្ដៅចិត្ត ។ ស្រាប់តែពន្លឺភ្លើងនៅក្នុងបន្ទប់រលត់សូន្យទៅវិញ ។ ប្រហែលជាគេនឹងនាំគ្នាចុះមកវិញឥឡូវហ្នឹងហើយ ហើយយ៉ាហានមុខជានឹងជូនសហាយមកដល់រថយន្តជាមិនខាន ។ ស្ងាត់ឈឹង ! ...ដប់នាទី ...ម្ភៃនាទី ...មួយម៉ោងកន្លងទៅ ឥតឃើញអ្នកចុះមកវិញសោះ ។ អារម្មណ៍ស៊ី ឈឿន ស្រមៃឃើញគ្រប់បែបទាំងអស់ "មិនដឹងជាយ៉ាហានកំពុងតែននៀលថ្នមយ៉ាងដូចម្ដេចទៅ ! កន្លងមួយម៉ោងទៅហើយ ! ប្រហែលជានាងនៅគេងស្ដឹក ញញឹមពេញចិត្តនឹងជាតិប្រុសដែលចូលជោកពេញសាច់ពេញឈាមនាងអស់ទៅហើយ !" ស៊ី ឈឿន ចង់ស្ទុះឡើងទៅធាក់ទំលាយទ្វារឲ្យវាឃើញណាឃើញណីតែម្ដង ។ "ម្ល៉េះទៅហើយនៅក្មេីនៅខ្មាសអ្វីទៀត !"

អ្នកច្រោបក្បាលទៅនឹងចង្កូតឡាន ដៃទាំងពីរក្ដោបយ៉ាងតឹងដោយឈឺចិត្ត អ្នកស្រឡាញ់ហើយទុកចិត្តស្រីនេះណាស់ ! ...ឃើញ

ក្បត់ម្តងនៅមិនទាន់ហ៊ានថា ប៉ុន្តែម្តងនេះវាច្បាស់ណាស់ ! ...ស្រីខូចវានៅតែខូចដដែល ! ...ស្រីល្អបរិសុទ្ធដូចជាចន្ទ័មិនសុខចិត្តយក!

ស៊ី ឈឿន សម្រេចចិត្តដោយខ្លោចផ្សារ

"ណ្ហើយចុះកុំទៅបំបែកបំបាក់កំណាន់ចិត្តរបស់គេ... ស៊ី ឈឿន មិនត្រូវការសុំទានស្នេហារបស់យ៉ាហានទេ ហើយ ស៊ី ឈឿន មិនទៅឈ្លោះដណ្តើមចិត្តថោកទាបរបស់ យ៉ាហានឡើយ..."

គេគេងស្តាប់ស្តល់នៅឯលើផ្ទះ ។ ឯស៊ី ឈឿន ស្រាំងភ្នែកល្ហិតល្ហៃក្នុងខ្លួន បើទ្បានចេញទៅវិញដូចជាបាត់ជីវិតអស់ជាងពាក់កណ្តាល ។